

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция (Администрация):
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

PIK XC1. Ч. 183. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 25-го ВЕРЕСНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 25, 1984 No. 183. VOL. XC1.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ УЗХ

Лігйтон, Па. (П.Р.). — Під знаком 100-річчя Українського Жіночого Руху відбулася тут конференція Українського Жіночого Хреста під час довгого, «вікенду» з нагоди Дня Праці, 1, 2 і 3-го вересня ц.р.

Відкриваючи конференцію молитвою, голова Головної Управи УЗХ Наталія Іванівна у своєму виступі згадала, що цього року минає 60 років від мученицької смерті героїні Ольги Басараб, а Володимир Кавка блискуче виконала свій твір присвячений О. Басараб, переплітаючи віршамі. Голова додала ще до цього кілька зворушливих споминок із свого дитинства, коли вона з батьком відвідувала гріб О. Басараб і складала на ньому квіти. Голова теж згадала, що українське жіноцтво того року відзначає 100-річчя УЖР, а який і Український Жіночий Хрест вложив поверх 50 років своєї праці й осягів.

У конференції взяли участь 33 делегати з різних місцевостей. По вітаті голови Н. Іванів, секретарки Орести Ярмивич, касирки Івонни Гравської, організаторки Раї Куделі, виховної референтки Володимирі Кавки, редакторки «Бюлетеню УЗХ» Міри Поваж і фінансової референтки Комітету оборони й допомоги при Головній управі Ліди Бендлюк, стверджено, що за останній рік епідемією зусиль зроблено великий крок вперед. Крім праці в громаді по різних осередках, де влаштовано десятки різних імпрез, — вшанування визначних постатей, місцеві виставки, фестивалі, базари, літературні вечори й розваги — посвячувано багато часу й уваги, притисній співпраці, своїм спеціальним шлях та завданням. Тут найбільше уваги присвячено допомозі нескореним в Україні, потерпілим українцям від повені в Бразилії, українцям у Польщі тощо. Дано призначення редакторці «Бюлетеню УЗХ», який виходить на час і на високому рівні. УЗХ держить зв'язки з міжнародними й американськими жіночими організаціями. Досить основно проаналізовано організаційну працю за минулий рік і накреслено ряд завдань, які треба виконати в біжучому році.

Голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій д-р Марія Квітковська вітала конференцію й брала в ній активну участь своїми завагами й порадами. Учасники конференції взяли участь у вшануванні 40-річчя смерті Олега Ольжича, в програмі того святкування виступали й членки УЗХ — Кавка та Оксана, Марта й Маріяна Михайлюки. Учасники конференції також взяли участь у святковій вечірці УЗХ, на якій відзначено й 100-річчя Українського Жіночого Руху монтежем пера Лесі Хрипавої-Шур і прозірками. В монтежі виступали В. Кавка, О. й Марта Михайлюки, М. Поваж і Павліна Різник. Ще в понеділок продовжувало ділову сесію, де устійнено ряд постанов та закінчено триденну конференцію молитвою.

Проф. М. Тарнавський був у Бразилії з важливим завданням

Пластова група зібрана з приводу зустрічі з О. Кузьмович.

Вінніпег, Ман. — Цього року Канадська агенція міжнародного розвитку звернулася до експертів високовольтної технології з відділу електричної інженерії при Манітобському університеті у Вінніпезі з проханням заснувати, розвинути й усталізувати аспірантуру в ділянці енергетики при Федеральному університеті у місті Бельо Горизонте, сто

ситеті у Вінніпезі з проханням заснувати, розвинути й усталізувати аспірантуру в ділянці енергетики при Федеральному університеті у місті Бельо Горизонте, сто

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ПЕРЕВЕЛА ПІВРІЧНУ КОНТРОЛЮ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу перевела в дні 17-го до 21-го вересня ц.р. перевірку майна, книговодства та організаційного стану УНСО, допоміжної Української Народної Корпорації Дому УНС, Видавництва «Свободи» та оселі Союзу.

У п'ятницю, 21-го вересня ц.р., відбулася зустріч членів Головної Контрольної Комісії з членами Екзекутивного Комітету, зат-

рудненими в Головній Канцелярії УНСО. На цій нараді обговорювано справи усіх департаментів: ректорського, фінансового й організаційного, як і Видавництва «Свобода», виховно-відпочинкової оселі Союзу й та Української Народної Корпорації Дому УНС.

„Волошки“ дістали грошовий „грент“ і вибрали нову Управу

Філадельфія. — Український танцювальний ансамбль „Волошки“, що існує вже 12 років, тут, за професійну вмілість і високі осяги в хореографічному мистецтві одержав від крайової установи сприяння мистецтвам (National Endowment for the Arts) грошову нагороду в сумі 8,000 доларів

для поширення репертуару ансамблю і нових костюмів для нових танців. Ансамбль „Волошки“ оснувався в 1972 році під керівництвом визначного хореографа Зої Грау-Росен, яка була артистичним директором ансамблю від початку оснування до 1980 (Закінчення на стор. 8)

С. Старик виступатиме на бенкеті для презентації Англомовної Енциклопедії

Торонто. — В п'ятницю, 26-го жовтня ц.р., Степан Старик, українського роду світової слави скрипаль і концертмайстер Торонтонської симфонічної оркестри братиме участь у святкуванні першого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства.

Поява першого тому енциклопедії — це завершення 25-літньої праці поверх ста авторів з різних частин світу. Головними редакторами твору є проф. Володимир Кубійович, довголітній голова НТШ в Європі та автор багатьох етнопогеографічних та демографічних праць про Україну й суміжні території. Англомовна Енциклопедія Українознавства, яка доповнює Енциклопедію Українознавства, гасловою частину якої закінчувало 35 років тому Наукове Товариство ім. Шевченка, найстарша українська наукова установа.

„Англомовна Енциклопедія Українознавства — це один із найважливіших проєктів українців у діаспорі й горджується тим, що центром підготовки являється Торонтонський університет“.

каже д-р Данило Струк, професор української літератури й мови в департаменті славістики при Торонтонському університеті та відповідальний редактор і керівник енциклопедичного проєкту в Торонто. Збираючи й заново вивчаючи всі вияви української культури й історії, енциклопедія служить скарбниче знання, що могло б зовсім згинути. Згідно з проф. Струком, деякі інформації, що знаходяться в енциклопедії, замовчують у соювіській Україні або перевертають.

Перший том енциклопедії охоплює букви А-Ф і включає приблизно 2,800 гасел, поверх 400 фотографій, 83 карти і п'ять кольорових ілюстрацій. В додаток до першого тому появилося додатковий томик, що містить кольорову карту України й 32-сторінковий покажчик. Перший том коштуватиме 90 дол. до 31-го грудня 1984, а відтак 115 дол. Праця над другим томом уже почалася і другий том має з'явитися в 1987 році.

Енциклопедія появляється під патронатом НТШ в Європі, почерез фінансування Канадського Інституту Українських Студій та Канадської Фундації для Українських Студій.

Щоб отримати брошуру про перший том енциклопедії слід звертатися до: Marketing Department, University of Toronto Press, 63A St. George St., Toronto, Ont., M5S 1A6.

За квитками на святковий бенкет слід звертатися до: Public and Community Relations Office, Simcoe Hall, University of Toronto, Toronto, Ont., M5S 1A1, tel.: (416) 978-6564. Квитки на бенкет по 50 дол. від особи, чейі слід виставляти на University of Toronto.

За дальшими інформаціями про Англомовну Енциклопедію Українознавства слід звертатися до бюро енциклопедичного проєкту в Торонто: (416) 978-6934.

За дальшими інформаціями в справі святкового бенкету слід звертатися до Public and Community Relations Office: (416) 978-6564.

ЗСА ЗНОВУ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ А. САХАРОВА

Стокгольм, Швеція. — Делегация З'єднаних Стейтів Америки на європейській конференції для справ безпеки і розброєння, яка тут відбувається, перестергла Советський Союз, що представники ЗСА будуть змушені поставити справу академіка Андрія Сахарова на порядок денний цієї конференції, якщо згаданий вчений і далі перебуватиме на засланні в Горькому зі своєю дружиною Єленою Боннер і не матиме доступу до джерел науки.

Голова американської делегації Джеймс Гудбі, заявив на пленарній сесії представників 35-ох держав, сигнаторів Гельсінкських угод, що поведінка советських урядових чинників із Сахаровим це виразне ламання постанов Гельсінкських угод, а зокрема справ так званого третього кошика (права людини) і вони повинні обговорюватися на черговій Гельсінкській нараді, яка відбудеться в 1986 році у Відні, Австрія.

Керівник советської делегації Олег Грінєвський назвав промову американського представника „антисоветською пропагандою і провокацією“ та заявив пленарній сесії, що завага Гудбі

була зроблена для того, щоб затроювати атмосферу на цій конференції. Крім того советські представники вважають, що на стокгольмській конференції, згідно з попереднім домовленням, не повинно говоритись про порушення прав людини, бо для цього відбудеться окрема нарада в Оттаві, Канада, в наступному році.

Дж. Гудбі заявив кореспондентам після сесії, що він підніс справу А. Сахарова на цій нараді тому, що не можна відділити від Гельсінкських постанов, а до наступного року советський уряд може допомогти Сахарову „переставитись на той світ“. Крім того він вважає, що порушення прав людини в СССР таке велике, що про нього треба говорити не кожного року, а кожного дня.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердінанд Маркос, перший раз від часу виконання аттестату на лідера опозиції Беніно Акіно, заявив нестрляне становище, не конче згідне зі становищем військових кіл, які весь час поширювали чулки, що Акіно вбили комуністи. Тепер у справі вбивства замішаних високі старшини армії, хоч слідство це не закінчене і нікому вини не доказано. Маркос заявив кореспондентам, що, не зважаючи на те, кому буде доказано вину, він стане перед судом і понесе усі консеквенції.

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ Сандро Пертіні вручив американському балоністові, колишньому полковникові дегутенату Джо Кітінджеру, грамоту і медалью за відвагу і небезпечне досягнення. Дж. Кітінджер, як відомо, перелетів Атлантичний океан на балоні сам один, а помагав йому тим радіових і географічних експертів. У церемонії вручення цієї нагороди взяли участь американські представники амбасад ЗСА. Європейці захоплені досягненням полковника Кітінджера і подивляють його відвагу.

В'єТНАМСЬКІ ОКУПАЦІЙНІ війська починають вживати джетових літаків советського виробу МІГ-21 і МІГ-23 для бомбардування позицій партизанських частин у прикордонній полісі між Камбоджею і Тайландом. Очевидно, такі зухвалі рейди викликають протест тайландського уряду, який домагається від Ради Безпеки ООН наглядати над поведінкою в'єтнамських окупайних військ в Камбоджі.

ПАСАЖИРСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ, який плив через Суєзький канал у Червоне море, а потім мав причалити до одного з портів в Савдійській Аравії, щоб забрати частину вірних, які прибули на відпуст до Мекки, наїхав на міну. Капітан корабля заявив, що міна знищила передню частину корабля. Єгипетські речники заявили, що це вже 19-ий корабель, пошкоджений мінами в Червоному морі невідомими терористами.

НА ПРОТЯЗІ МИНУЛОГО тижня продовжувалися в Парижі й інших більших містах Франції бомбові атаки, якими, правдоподібно, займаються корсиканські терористи з так званого Національного визвольного фронту (ФЛНС). Терористи, користуючись практикою своїх „колег“ з Ірану й інших арабських країн, загинають бомби і вибуховий матеріал у запаркованих автомобілях, переважно під урядовими будинками і фінансовими установами.

УРЯД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ прийняв тимчасовий план, випрацюваний спільною британсько-китайською комісією, який передбачає закінчення колоніального стану в Гонг Конгу і передавання цього міста під керівництво Китайської Народної Республіки в 1997 році. У Лондоні передбачають, що таким самим шляхом піде Пекін, бо немає жадних перешкод, які стали б на шляху цьому плану. „Ми домовились про основні справи, — заявили британські речники, — включно зі справою населення“. На підставі цього плану мешканці Гонг Конгу будуть мати можливість залишитись в родинному місті, або виїхати з нього до обраної ними держави.

АРГЕНТИНСКА УРЯДОВА комісія, покликана до життя урядом для ствердження надужиття колишнього військового уряду на відтинку прав людини, закінчила свою працю і ствердила, що військова хунта не тільки порушувала права людини, але, завівши в країні диктатуру, вбивала своїх політичних противників. Згідно зі студією комісії, „пропало без вістей“ 8,800 осіб, які були заарештовані, або притримані тимчасово колишнім урядом. Між названими є також 172 дітей у віці від 5-17 років.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ, яка шукає політичного і військового замирення з Південною Кореєю і З'єднаними Стейтами Америки, зливувала світ своєю готовістю допомогти повстанцям в Південній Кореї виставити потрібним 7,200 тонн ризи, 500,000 метрів різних матеріалів і готових одягів, 100,000 тонн цементу, потрібного для будови нових приміщень і хат, та більшу кількість медикаментів і медичного в'яру. Південнокорейський Червоний Хрест погодився прийняти допомогу північнокорейського Червоного Хреста, а уряд на півдні пообіцяв забезпечити автомобілі з півночі при доставі обійденої допомоги. Політичні спостерігачі заявили, що започаткована співпраця обидвох частин Кореї варта уваги.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН ЗАПОЧАТКУВАВ РОЗМОВИ З А. ГРОМИКОМ

Президент Роналд Реген (справа) і амбасадор ЗСА до ООН Джін Киркпатрик вітають Андрія Громика на прийнятті в Нью Йорку.

Нью Йорк. — Президент Роналд Реген, будучи в Нью Йорку з нагоди його виступу на 39-ій сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, зустрівся коротко в товаристві амбасадора З'єднаних Стейтів Америки до ООН Джін Киркпатрик, з міністром закордонних справ СССР Андреем Громиком і тим самим, як кажуть політичні спостерігачі, започаткував з ним політичний діалог, який він буде продовжувати у п'ятницю, 28-го вересня у Вашингтоні.

Цікавою і вартою уваги була заява Президента, що ЗСА стремлять до відновлення більш реалістичних і конструктивних відносин з Советським Союзом і це повинна мати на увазі советська делегація, яка прибуде разом з Громиком в розмови до столиці Америки.

Кореспонденти заважали, що обидва співрозмовці прибули на коротку зустріч з дружинами і деякими найближчими дорадами. І з советської сторони в зустрічі дуже активно партиципував амбасадор СССР до ЗСА Анатолій Добрилін.

Очевидно, ліберальна преса, яка у виборчій кампанії радше підтримує демократичного кандидата на президента Волтера Мондей-

ла, вважала за потрібне відмітити, що зустріч Р. Регена з А. Громиком в Нью Йорку була подумана надіше як пропагандивна передвірочка кампанії, ніж ділові розмови між двома державними мужами. Такий висновок зроблено тому, що зустріч відбулася в престижному готелі Валдорф Асторія і мала форму прийняття при випиванні столеш, як підкреслення одна з ньюйоркських газет. Газета не забула пригадати, що таку зустріч з Громиком мав в черв. 27-го вересня В. Мондейл, який надіється, що він матиме велику користь з цієї зустрічі.

В політичних колах існує думка, а в деякого навіть переконання, що після зустрічі Р. Регена з А. Громиком, відбудеться чергова зустріч на найвищому рівні і що відносини між ЗСА і СССР поліпшаться в майбутньому, враховуючи загрозу ядерної війни для обох країн і цілого світу взагалі. Крім того опити вказують, що виборці незадоволені політикою Регена у відношенні до СССР і це матиме мабуть найбільший вплив на перебіг розмов між Президентом ЗСА і советським міністром, — заявляють політичні аналітики.

В АМЕРИЦІ

З ВАШІНГТОНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що речники Сенату і Палати Репрезентантів досягнули компроміс в справі мілітарного бюджету в сумі 292 мільярдів дол. на 1985 рік і рішили відложити до слідуочого року справу продукції ракет МХ. Цей компроміс рішено по довгих дебатах між представниками обох палат. Щодо ракет МХ, то обидві палати мусять голосувати ще в 1985 році для остаточного рішення.

СПЕЦІАЛЬНА СУДОВА КОМІСІЯ видала вислід слідства, в якому повні регабілітовано Едвіна Міса, колишнього дорадника президента Роналда Регена, якого осуджувано в тому, що він, користуючись зі свого високого становища, давав праці своїм рідним і знайомим, як теж за його фінансові операції. Джейкоб А. Стайн, речник комісії, заявив, що в 11-ти точках обвинувачення не знайдено нічого такого, що вимагало б судового слідства. Президент Реген заявив, що він підтримує своє раніше рішення номінувати Міса на генерального прокуратора.

КОМЕНТУЮЧИ БРУТАЛЬНЕ БОМБУВАННЯ американської амбасаді в Бейруті, речники американського Уряду заявили, що ЗСА не думає „про негайну відпустку“ за цей ганебний злочин докочаний правдоподібно іранськими терористами. Президент Роналд Реген заявив під час свого виступу в Айова, що „ніхто не змусить силою ЗСА покинути Ліван і Америка буде тримати свої мілітарні з'єднання в Лівані так довго аж доки країна не осягне миру згідно з бажанням населення країни“.

СПЕЦІАЛЬНА АМЕРИКАНСКА КОМІСІЯ, назначена американським Урядом для розсліду операцій ЮНЕСКО, видала довший звіт, в якому наведено ряд надужит, неправильностей і дублювання різних операцій тощо. Все це завдячує зцентралізованій адміністрації генерального директора, Амаду Магтар М'Бов, громадянина Сенегалу. Досі ряд західних країн проголосили свій вихід з ЮНЕСКО, якщо ситуація всередині цієї важливої організації не поправиться. Америка, Британія, Голландія, Данія і Західна Німеччина є серед тих країн, які заявили, що відтягнуть своє членство з ЮНЕСКО.

В МІСТОЧКУ ГОППАДЖ на Лонг Айленді п'ять міських урядників оскаржено за побирання хабарів та пов'язання зі злочинцями у їх легітимному бізнесі вивозу сміття з містечка. Між арештованими є міський радний, міський писар і директор департаменту охорони довкілля. Через їхні надужити мешканці цього містечка мусять платити високі ціни за вивезення сміття.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Володимир Якимець „вибрав свободу”

Дня 9-го лютого 1983 року урядовець Об'єднаних Націй Володимир Якимець, союветський громадянин на етаті ОН в Нью-Йорку (можна припускати, що він українець, бо прізвище в нього українське) відмовився від союветського громадянства та попросив політичного азилу в американських властях. Він зрезигнував зі всіх своїх постів, своєї кар'єри у Союветському Союзі і в листі до генерального секретаря ОН написав таке:

„Я хочу запевнити Вас у моєму незмінному відданні і посвяті до ОН і моєму бажанні і намірі продовжувати всі свої обов'язки згідно з умовою в моєму контракті...”

По кількох тижнях Секретаріат ОН ухвалив В. Якимцеві спеціальну відпустку, аж до дальшого повідомлення. Відтак після двох тижнів Секретаріат ОН повідомив п. Якимця, що йому заборонений вступ до будинку ОН. Оскільки коли пройшли два місяці п. В. Якимець отримав нового листа від генерального секретаря ОН, в якому йому повідомлено про його промоцію до вищого ступеня тому, що він „виповнив” всі вимоги професіоналізму, віддання своєму завданню та невисипує праці...”

Однак 23-го листопада 1983 року він дістав ще іншого листа від генерального секретаря ОН, в якому було сказано, що його контракт не буде продовжений і що всі його контакти з ОН „розв'язуються”. Це сталося без порозуміння з його департаментом та його безпосередніми зверненнями. Очевидно, це сталося на домагання союветського уряду. Як відомо, всі члени секретаріату та інших департаментів ОН із ССРСР і комуністичних країн є нібито „на позиції” своїх комуністичних урядів і можуть бути відкриті.

Справа В. Якимця опинилася в Трибуналі ОН, де головою є мадярський делегат, а його заступником індець; вони перерішили справу в некористь В. Якимця.

Коментуючи рішення цього Трибуналу, д-р Джин Киркпатрик, американський представник ОН заявила:

„Ніяка нація, включно з тими країнами, які назначають своїх громадян до ОН, не повинна втручати в політичні переконання урядовців ОН”.

Але з В. Якимцем сталося якраз навпаки. Тому, що він покинув союветське громадянство, совети зумили „переконати” генерального секретаря ОН, що Якимцеві не треба відновляти контракту праці, тим робом покаравши його за „зраду” Союветського Союзу. І так же одним союветському громадянину надокучили „надмір свободи” в союветському раю, і не дивлячись на здеградування з його попереднього становища, він попросив в американських властях політичного азилу. Це не перша цього роду історія і напевно не остання, але вона доказує про гін людини до справжньої свободи у вільному світі, який союветська лжепропаганда називає „гнилим Заходом”. Шкода тільки, що генеральний секретар в Об'єднаних Націях у випадку В. Якимцева не проявив твердості постави в втручання союветського уряду у цій справі.

А. Власенко-Бойцун

ПАНОРАМА УКРАЇНИ 1984

За час мого 35-літнього побуту в ЗСА я ніколи не планувала відвідати мою поневолену Батьківщину з двох причин: перше, не бажала давати мості доброї валюти, яку займачі використовують на комуністичну пропаганду, а друге, прямо боялась прикрих емоційних переживань. Тому цьогорічна подорож в Україну прийшла до мене неждано, як приходить погода чи негода, або радість чи смутко. Одного холодного, навіть у Маямі, дня подвоїв до мене мій старший (14-літній) внук і заявив: „Ми їдемо на Україну!” Бо він дістав добру оцінку і нагороду за свій есей про Україну, а батько його обіцяв покрити кошти подорожі. Я почала пояснювати йому, чому я не хотіла б їхати, але моя донька з другого апарату запитала мене: „А хто ж покаже моїм синам краще Україну як баба?” — Так, отже, справа була вирішена.

Ми виїхали з Нью-Йорку 27-го червня з Кеннеді летющою під проводом пані Христини Ференцевич, ескорта подорожного бюро Кобаснюка, голландсько-летунською лінією KLM о 6 год... 10-й вечора й через Амстердам і Варшаву, де літак приземлювався, приїхала до Москви 8:55 вечора за місцевим часом 28-го червня. На летющі почалася довга і томлива перевірка речей, що тривала більше двох годин, спершу окремі урядовці перевіряли паспорт, а відтак речі. Ми, за порадою наших знайомих, що вже двічі були в ССРСР, не поспішали і були передостанніми в черзі. Перед нами проходили контрольно п. Емцев, у валізках якого було багато джинсів, б в нього три сини в Львівській області та багато внуків і правнуків, для них він накупив одягу, щоб кожному щось привезти в дарі. Йому союветський урядовець задержав багато речей, які він при від'їзді мав дістати, щоб повести знову до ЗСА, та ще й насміхався собі, кажучи: — Ви, што магазин откривать собирається.

Мир у Господі і Архирейське Благословення!

Ще трохи, і світ мене не побачить” (Йо. 14,19), „Ще трохи, і ви не побачите мене більше...” (Йо. 16,16), бо надходить година, коли вже і притчати не промовлятимуть до вас...” (Йо. 16,25). Залишаючи цей світ і „сидячи на саянах”, як говорили наші предки, після 90-тилітнього життя молюся за вас, мого Духовного стадо, і за весь Український народ, якого я сином і якому я стараюсь авесь свій вік служити, словами прощальної Архирейської молитви Господа Нашого Ісуса Христа. Він бо для нас усіх і для всього світу є „путь, істина і життя” (Йо. 14,6).

У тому, перетворюючись у світ вічності, благаю Отця Небесного, щоб Він прославив Сина свого у вас, щоб ви спізнали Його, „Єдиного, Істинного Бога” і Ним „посланого — Ісуса Христа” (Йо. 17,3), і щоб Він дав вам „Утішителя, який буде з вами по віки, Духа Істини, якого світ не може сприйняти бо не бачить Його і не знає, Ви ж Його знаєте, бо перебуваєте в Ньому і будете в Ньому” (Йо. 14,16-17).

Разом з цією молитвою, прощаючись зі світом і всіми вами, Дорогі мої духовні діти, так, як велить нам наша свята прадідівська християнська віра, залишаю вам свій Батьківський і Пастирський Заповіт!

„...Щоб ви не зневірилися...” (Йо. 16,1) і „Хай не тривожить серце ваше. Віруйте в Бога...” (14,1). І основне заповіту вам: „Щоб ви любили один одного...” (Йо. 15,12,17), любов'ю, над яку більшої немає, що й готова життя своє віддати за друзів своїх...” (пор. Йо. 15,13).

Оця любов до Христа, любов до Святої Церкви, що є Його Тайнственим Тілом, любов до рідної Української Церкви, що є повноцінною частиною вселенської християнської Роднини, любов до рідного Українського народу, з Його духовними і матеріальними скарбами вселюдського значення, визначували мій життєвий трудовий шлях, мого думання і мою працю, на волі і в неволі.

Впродовж цілого свого життя був я, і таким відходжу з цього світу, В'язнем Христа!

Насамперед, в юних роках, був я добровільним Його в'язнем! Бо народився я і був вихований в українській християнській, хліборобській, глибоковіруючій, рідній. Вона передала мені і зацпила в мені віру в Христа і любов до Нього! Тому сьогодні Вона передала мені віру в Христа і любов до Нього! Тому, сьогодні, здоганюючись іх у потойбічному світі, „дідже ність болізни, ні печалі, но життя безконечна”, з синівською вдячністю молюся за них! Батьки, християнська родина це основа здорового суспільства, народу нації. Це запорука їх росту і сили! І тому заповіту вам: Збережіть, а де й розхитано, оновіть в Українському народі справжню християнську родину, як негаснуче вогнище життя і здоров'я Церкви і Народу!

Добровільним в'язнем Христа був я тоді, коли любов до Нього штовхнула мене на шлях здобувати знання і посвятитися науковій праці. Божому Промислові я вдячний за те, що запалив у мені цю іскру вже в моєму дитинстві, а старшому братові, Романові, за те, що став знаряддям цього Промислу, бо він навчав мене, п'ятилітнього хлопця, і завдяки цьому, ще заки почав я шкільне навчання, вмів я вже читати і писати, а рідна школа розпалала цю іскру любові до науки. З любов'ю до науки залишився я і далі добровільним в'язнем Христа, коли, відчувши покликання до духовного стану, рішився служити Христові.

Християнська Родина і Рідна Українська Школа — це передумови здорового виховання прийдешніх поколінь! Отже, заповіту вам: Відроджуєте їх і рятуйте їх в Україні і в усіх країнах поселення нашого Українського народу!

В покликанні — служити Христові в духовному стані — виразно бачу Божу руку. Відчувши в ньому Господній Голос і підтримуваний Господньою десницею, радів я, що міг, упродовж кількох десятих найкращих років життя, працювати, як добровільний в'язень Христа, бувши Його служителем, як науковець, богословський дослідник найбільшого об'явленого Тайнства, Тройчного Божого Життя й, зокрема, Тройної Божої Особи у Пресвятій Тройці, Духа Святого, Духа Істини, Утішителя і Житни Подателя, що все сповісно, що в нас і в Христовій Церкві невидимо перебуває (пор. молитва „Царю Небесний”).

Надхнений Його благодаттю служив я своїй рідній Церкві на тих постах, які поручав мені Глава і Батько нашої Церкви, Слуга Божий Митрополит Андрей, як професор та ректор Духовної Семінарії і Богословської

До готелю приїхали ми дуже втомлені, дуже пізно та відразу пішли спати. Аж вранці побачила я, що це гарний готель і нам дали апартамент з трьома кімнатами з видом на площу „Космос”. Це стоїть монумент першого сателіта, що його вислано в орбіту нашої землі в 1965 році. „Космосом” називався також готель, в якому ми були через три ночі, збудований на подоби готелів Гілтон в 1978-79 роках, перед Олімпіадою в Москві. Вранці зустріла нас наша провідниця з Інтуриста, яка сказала, що називається Олена і буде товаришити нам до кінця нашого перебування у ССРСР. В її руках були наші паспорт, які повернено нам аж при від'їзді з Москви. Олена запитала нас, якою мовою ми бажали, щоб вона говорила, на що всі радісно відповіли: — українською!

Після сніданку Олена передала нашу групу під опіку московської спеціалісти, туристичного гідів в Москві, що відразу заявила, що вона не знає українського „языка”, тому говоритиме по-англійському, бо в групі є декілька людей, що не знають ніякої слов'янської мови. Під її опікою оглядали ми Москву два дні. Вона показала нам багато важливих теор будинків урядових і промислових, музеїв, університет і Кремль, відновлений і прикрашений новими і дорогими деревами й кущами. Згадала я опис Кремля Тарасом Шевченком із його „Журналу” після повороту із заслання (19-го березня 1858 року)

„Я не бачив Кремлю від 1845 року. Подібний до казарми палац дуже його знекрасив, та все він оригінально-прекрасний. Храм Спаси взагалі, головна баня особливо — бридкі. Велетенський і цілком нездалий твір. Немов товста купчина в золотому „повойнику” стала посеред Білокаменної...” (Москва)

Шевченко був художник і його характеристика — досконала.

Вертаючись до московської провідниці, треба сказати, що вона була знаменитою вивченою пропагандистка й супер-патріотка. Для неї Москва була глобальною столицею, „столицею-столицею”, як це часто хвалиться французів своїм Парижем. Для неї Москва — центр світу, що зараз же після зруйнування Києва татарами в 1240 році, перейшла провід „матері руських городів”, хоч і подала

ЗАВІЩАННЯ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ІОСИФА

ІОСИФ
ПАТРІЯРХ КИЄВО-ГАЛИЦЬКИЙ І ВСІЄЇ РУСИ

Моїм Духовним Дітям, Владикам, Священникам,
Монахам і Монахиням і всім Вірним Української
Католицької Церкви

Академії, чи вкінці як основник Українського
Католицького Університету тут в Римі...

Як той, що став добровільним в'язнем Христа, служив я українській богословській, колись так світлій, науці, стараючись воздигнути її з руїни, оновити її, у свідомості, що наука — це один з наріжних каменів-стовпів відродження і сили народу, а богословська наука — це свангельський заповіт Христа — „Ідіть і навчайте всі народи...” (Мт. 28,19). Наука є основою для Церкви в нашій народі, вона через свої научні і виховні установи є „виховницею народу”, бо через неї „однинає стас тим багатіша, чим сильніше опанує її ідеї, що обіймає небо і землю, час і вічність, історію і сучасність, серце і ум...” (Пор. мого Слово на відкритті Богословської Академії — 6-го жовтня 1929 р.).

Рефлектуючи отак над значенням і цінністю науки, в обличчі вічності, яка невідхильно зближається до мене, заповіту вам:

Полубіть науку, плекайте і збагачайте її своєю працею і своїм знанням, будьте її служителами! Здвигайте храми науки, вогнища духовної сили Церкви і Народу, пам'ятаючи, що немислимо повне життя Церкви і Народу без рідної науки. Наука — це їхнє дихання життя!

Коли в 1939 році почався новий „хресний хід” нашої Церкви і великий Святець та Геній-Мислитель, Сл. Б. Митрополит Андрей покликав мене до архипастирського служіння, іменуючи мене Екзархом Великої України в жовтні 1939 року, а в грудні цього ж самого року, враз із списком єпископів хіротонію, признаючи мене своїм наступником, сприйняв я ці покликання, як поклик тасного Голосу Божого, що словами Христа кликав — „Гряди по мні...” (Йо. 1,44).

Зрозумів я також у цих тяжких хвилинах і бурях, що навістили нашу Церкву, що значило „йти за Христом”. Він бо сказав: „Кже хоцет по мні йти, да отвержеть себе, і возмет крест свой, і по мні ірядет” (Мр. 8,34). Покликав до пастирської служби — це відречися себе самого, взяти хрест на свої плечі і йти слідом за Христом з любов'ю до Христа, який також прорік, що „Кже отвержеться мене пред человеки, отвержуся Яго і аз пред Отцем моїм, іже на небесах...” (Мт. 10,33).

Ось так ступав я на тернистий шлях мого дальшого життя. Почало бути дійсною те, що вмістив я у своєму пастирському гербі — „Пер аспера ад астра”. Передо мною, наступником Сл. Б. Андрея і перемцем Його духовної спадщини і Його заповітів, простелився довгий шлях відречення, несення хреста і свідчення Йому „пред человеки”, „в ролі сем прелюбодійним і грішним” (Мр. 8,38). На цьому шляху могутня Божа Десница помагала мені, В'язнєві Христа ради, давати свідчення Христові, як це Він прорік своїм учням-последовникам: „І буде мені свидками в Єрусалимі і у всій Юдеї та Самарії, і аж до краю земли...” (Ді. 1,8). Але на переломних стовпах мого шляху виділились інші написи: Не Єрусалим; Юдея; Самарія, а Львів, Київ, Сибір, Красноярський Край, Єнісейськ, Поларія, Мордовія... і так дослісно „аж до краю землі”.

Ув'язнення ніщо, тайні судилища, беконечні допити і підглядання, моральні і фізичні знущання й упокорення, катування, морення голодом; нечестиві слідчі і судді, а перед ними я, безборонний в'язень-каторжник, „німий свідок Церкви”, що знеможений, фізично і психічно вичерпаний, дає свідчення своїй рідній мовчазній і на смерть признаний Церкві... І в'язень-каторжник бачив, що і його шлях „на краю землі” кінчається приреченням на смерть!

Силу на оцюмо могому хресному шляху В'язня Христа ради давала мені свідомість, що цим шляхом іде також з мною мого Духовне стадо, мій рідний Український народ, всі владичі, священники, вірні, батьки і матері, малолітні діти, жертвенна молодь і безпомічні старці. Я не самотній!

Надлюдську витривалість та якусь тасмичну силу давали мені записані в моїй душі свангельські слова Христа: „Се аз посилю вас яко овци посреди волков: Будете убо мудрі яко змиа, і цілі яко голубіє, внемліте же от человеки, предават бо ви на сонми, і на соборохъ их биот вас. І пред владичі і царі ведені будете мене ради, во свидѣтельство им і язком. Егда же предадут ви, не пешітеся, како лии что возглаголете: дасть бо ся вам в той час, что возглаголете. Не бо ви будете глаголющі, но Дух Отца вашего, глаголя в вас. Предать же брат брата на смерть, і отец чадо: і востанут чада на родителей, і убиот их. І будет невидимим всім і мене мосто ради: Претерпівши же до конца, той спасен будет...” (Мт. 10, 16-22)

(Продовження на ст. 3)

„Розкопана криниця”

Український тижневик „Українське Слово” помістив у числі з 2-го вересня ц.р., дуже актуальну підтеперішню пору інформацію, на підставі союветської газети „Сільські вісті” про „Розкопані криниці”. У зв'язку з масивною антиукраїнською пропагандою засобів масової інформації, зокрема з уваги на діяльність свідомих українських поселенців в багатьох країнах вільного світу, згадана інформація є дуже актуальною. Вона ж бо пригадує нам про доконані численні злочини комуністично-московської імперії над українським народом в різних періодах часу. Згадана газета пише:

„В Україні і далі проходить „викривання злочинців” „українських буржуазних націоналістів”. „Сільські вісті” за 8-го червня надрукували кагебестську статтю під заголовком „Розкопана криниця”, в якій широко розповідається, як „жовтоблатники” вимордовували людей за селом Борисовичі на Волині й кидали їх у криницю. Після розкриття трупів в криниці почалося „слідство” і „Сільські вісті” широко розповідають про те, скільки невинних людей „бандерівці” в той час вбили та кинули в криницю. Водночас газета приводить і слова „проклять” в бік „жовтоблатників” „Алексіє Степачук, син довосного землеміра мав сказати: „Сльози душ ший моголос, але я скажу: прокляття вам оунівські душогуби. Ви були і залишаєтесь зграєю оскажених собак. Щоб ви всюди виздихали...”

Село Борисівичі недалеко Луцька. Як відомо, і на Волині після відступу союветських військ відкрили тисячі трупів в ямах, а і спільні могили розстріляних в різних частинах Волині. Але відкрили тоді не всі місяці злочинів НКВД. Відомо також, що в час боротьби УПА союветські парашутисти, скинені там, творили партизанські відділи, які часто підшувалися під упівські з'єднання й пильно вбивали людей, прагнучи таким чином скомпromітувати українських повстанців в очах населення.

В союветській пресі ніколи, навіть за часів відлиги, тоді, як ніби відкривали сталінські злочини, про що частину злочинців, про масові розстріли НКВД передусім на західноукраїнських землях, але також і даліше (приклад Вінниці) під час відступу союветських військ перед німецькою армією ні слова не згадувалося. Згодом чекістам прийшов до голови „геніальний план: використати всі ці злочини їхніх попередників (можливо, що і між ними були учасники тих злочинів) для компромітації „українських буржуазних націоналістів”. І ось, яких 20, а то й більше років відбуваються „відкриття” злочинів „оунівських душогубів”, розкопують спільні братські могили, у яких напевно лежать помордовані „бандерівські” люди, відкривають криниці з трупами тощо. На цій базі зааранжовано декілька судових процесів проти колишніх воїнів УПА і членів ОУН і цим саме можна пояснити розстріли цих старих вже віком людей, відповідальних ніби за „злочини” супроти населення Волині, насправді вчинені чекістами.

При тому автор цієї статті в „Сільських вістях” кагебестський „журналіст” П. Шафета (досить сказати: він „лауреат республіканської премії імені Ярослава Галана”) відкриває, чому саме тепер знову, так наче б на замовлення відкривають злочини „українських буржуазних націоналістів”. Все пов'язане з тим, що, мовляв, хазяї Білого дому „обімаються з різними націоналістичними обербандитами”.

Отже таким чином органи КГБ прагнуть неутралізувати ті чутки та вістки, які дістаються в Україну про американські симпатії до визвольних прагнень українського народу, про американське зацікавлення справами України.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інститутів чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє що вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

„Листи читачів” повинні бути не довше, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи”. Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

точно дату оснування Москви — 1147 рік, але ні словом не згадала про Новгород і його роллю в XIII столітті. Для неї росіяни й українці — найкращі браття, особливо українці, які так „віддано люблять Москву”.

Провідниця показала нам українські домівки й місця в Москві: українську гостиницю, готель „Україна”, пам'ятник Т. Шевченка, площу і вулицю його ім'ям названі, а ввечері поїхала з нами метром, щоб показати відновок підземки вдекорований українськими вишивками, керамікою, та картинами, між якими картина підписання Переяславської угоди, була причиною прославлення тієї догворителів приязни між двома „залюбленими народами”, при чому виглядало, що українці прямо не можуть жити без росіян, так дуже їх поважають і люблять.

Я вже не могла перенести тієї брехні та запитала її, чи інші республіки мають також їхні національні декорації в московському метро. Вона добре зорієнтувалася, що вже пересиділа в пропаганді і чемно відповіла, що мають, але ж ми не можемо оглядати всіх станцій і почала розхвалювати систему метро, яку назвала найкращою, найдогнішою, найкращою, найдешевшою і найбільше вживаною, бо сім мільйонів людей живнає метро щоденно, а коли додати туристів, то майже 10 мільйонів осіб переїжджає щоденно московським метро, вкінці сказала, що аж два мільйони туристів відвідує Москву кожного дня (можливо кожного року, а мої внуки обрахували зараз на компюторі що кожний мешканець нашої планети мусів би відвідати 6 разів Москву, щоб виїхати на два мільйони щоденно, з чого ми всі добре посміялись).

І. Львів

Із Москви відлетіли ми 30-го червня до Львова старого типу Аероплотом, дуже невигідним і без охолодження. За час відлітання і перевірки температура в літаку була незносна, може понад 100 ступенів Фаренгейта, а коли літак піднісся, стало холодно і багато пасажирів включно зі мною перестудилися і кашляли і захрипли. До Львова приїхали ми по полудні й замішались в готелі „Дністер”, що був куди скромніший як „Космос”.

Львів привітав нас гарною теплою погодою, а я зорієнтувалася, що готель близько катедрі св. Юра,

побігла з внуками, щоб показати їм цю чудову церкву, збудовану в XVII столітті за проектом Меретіні на правданих руїнах середньовічного монастиря, що ненаве фортеця підіймається над городом князя Льва й нагадує не лише давню славу Галицької землі, але також юні поривання і шасливий студентський роки. Тепер на площі перед св. Юром стоїть трамвай, бо там створено трамвайний вузол, де можна переїздити й на автобуси у різні сторони міста. Ще було вчасно на вечерю і ми пішли колишнім Єзуїтським городом, щоб поглянути на університет Івана Франка, який був у ремонті. На головній стороні намазано три різних відтінків червоної квадрати, мабуть, для вирішення, якою барвою малювати. Перед головним входом поставлено пам'ятник Іванові Франкові, але сам будинок видався мені малим і занедбаним, втратив красу, неначе стара людина.

Ми йшли втору парком, а мої внуки пригадали мені, що маємо починати опит, як домовились раніше, що в кожному місті спитаємо людей „куди йти” або „котра година”, а тоді зможемо пізнати, хоч і приблизно ступінь русифікації. Мій молодший внук запитав першим молодшу дівчинку, що йшла нам назустріч: „Котра година?” — а вона весело відповіла: „Вже по п'ятій!” Початок був добрий! Через хвилину надійшов старший пан і запитала його: „Вибачте, чи туди до церкви св. Юра?” А він відповів: „Хіба ви не знаєте?”, „Дякую.” — сказала я, вдоволена двома українськими відповідями. Тепер була черга мого старшого внука; він немісло запитав товстеньку даму про годину, а вона йому голосно відповіла „Не памінаю!” Такий опит продовжували ми другого і третього дня з вислідом 18:12. Це був найвищий вислід опиту на 30 запитань, 18 відповіли по-українському.

Ми вернулись до готелю; хлопці побігли на шостий поверх до нашого мешкання, а я залишилась внизу, щоб переглянути газети, що лежали на століку. Почала читати статтю про Олімпіаду, коли почула дзвенявний голос: „Мене забирають!” Я глянула і побачила молодого юнака та спитала: „Куди?” „Мене забирають, нас забирають, усіх забирають!” — майже плакав хлопчик. Я глянула доволу, недалеко сиділо кілька осіб і гляділи в нашу сторону.

(Продовження буде)

ЗАВІЩАННЯ

(Продовження зі стор. 2)

Як ніколи переді мною, розкрилися мені тасниці слів Христа: „Будете мені свідками...“ (Ді. 1,9). Свідчити Христові — ісповідувати Його перед людьми (пор. Лк. 12,8), не відкритися Його, нести хрест свій, страждати за Христа і з Христом, бути готовим на муки і навіть життя своє віддати за друзів своїх, не лакаючись тям, що „тіло вбивають“ (Лк. 12,4), пам'ятаючи, що „хто хоче душу свою спасти, той погубить її, а хто погубить душу свою мене ради та Євангелії, той спасе її. Бо яка користь людині, здобути увесь світ, а занепасти душу свою?“ (Мр. 8, 35-36).

Сьогодні я дякую Господу Богу, що дав мені ласку бути свідком і ісповідником Христа так, як це велить Його заповідні слова! З глибини душі дякую Господу Богу за те, що з Його поміччю я не посоромився землі своєї, ні доброго імені своєї рідної Церкви, ні себе, її смиренного служителя і пастиря...

А ось нині, „сидячи на снігах, подумавши в душі своїй і віддавши хвалу Богові, який допровадив мене до цих днів...“, сидючи на снігах на дорозі в далечині, знеможеним голосом молитву мовлю: (Почу. Володимира Мономаха дітям) і вам, моїм Духовним чадам заповідую:

„Будьте свідками Христу в Україні і на землях нашого вільного і невільного поселення, в усіх країнах вашого поселення, в в'язницях, в тюрмах і лагерах, аж до краю землі і до краю вашого земного життя! Будьте свідками на всіх континентах нашої бідної планети! Не посороміть землі української, землі наших предків! Збережіть у своїх душах чисте-безпорочне ім'я своєї Святої Церкви! Не посороміть також свого імені українського імені, не забуваючи слів Христових: „Приклад бо дав я вам, щоб і ви так робили...“ Амінь, амінь глаголю вам: Не сраб більший господа свого...; шасливі будете, коли так чинитимете“. (Йо. 13, 15-16).

Євангельськими словами й образами, неначе в притчач, змалював я свій життєвий шлях, шлях свідка, в'язня, ісповідника, який опинився „на краю землі“ і на краю свого власного життя, віч на віч смерті, в Мертвості, в невисносимих кліматичних умовах, в найстрашнішому лагері смерті, де кончина життя могла бути близька.

Та Милосердному і Всемогучому Богому Провидінню сподобалося інакше! Ненадійно проголошено мені звільнення! Хто і як до цього причинився, про це напишуть колись дослідники мученицького життя нашої Церкви. Чи це був Бл. Ватиканський Собор з голосом на ньому нашого Єпископату, чи це були заходи українського і чужого співчужаючого наукового світу, що станув в моїй обороні, чи це було хвилює опам'ятання тодішніх владетельств, Бог вість! Всі вони були тільки оруддями Незбагненого Божого Промислу! Між ними найбільше завважили клопотання бл. п. Папи Іоана XXIII, цього уособлення доброти, людяності, смиренності і християнської любові. У синівській відчуженості занушу свою молитву до Господа за Його прославу!

Звільнено мене, та не привернено волі моєї рідній Церкві! Тому моя внутрішня постановка була залишитися на рідній Землі і далі спільно зі своєю Церквою нести наш важкий хрест так, як я писав в Ізоляторі Київської тюрми: „Я навіть у душі не думаю виходити з Радянської України, але хочу тільки добитися права Греко-католицької Церкви, яке вона вже мала в Радянському Союзі до 1946 р. і яке право належить їй на основі Конституції, а нині воно потоптане!...“ скажу отверто, що зовсім не збирався виходити, хіба під конвоєм, як німий свідок Церкви, що мовчить“ (Письмо в Ізоляторі, Київ, Короленка 33: 14.11. 1961).

Та голос бл. п. Папи Іоана XXIII кликав мене на Ватиканський Собор. Його голос був для мене наказом, бо в ньому вбачав я незбагнений задум Божого Промислу. Чи не був це покликання дати живе свідчення нашої Церкви? Чи не був це покликання завершувати те, що не міг довершити як в'язень? І так почався новий і дальший шлях мого життя, який паломничав вже ось-ось упродовж двох десятиліть. І цей шлях, як скоро виявилося, не був шляхом, на якому світили „дистра“ — ясні зорі. Вій і далі був шляхом В'язня Христа ради, тим разом в'язня на химерній волі...

Надійшов на скорий поворот після закінчення Ватиканського Собору, на поворот до свого духовного стада і вчинивши все, що вимагав від мене архипастирський обов'язок, для забезпечення безперервного апостольського наступства в Українській Церкві, прибув я, фізично зморожений, душевно незламний, до Петрової Столиці... Мос пробуття до Риму, як і мос недавні звільнення, перші тижні і місяці мого перебування в ньому, насамперед в мурах старого Василіанського грецького монастиря в Гроттаферрата, потім у Ватикані, були супроводжені незрозумілими знаками. Найкраще змалював це у своїй промові, виголошеній з нагоди посвячення Собору Святої Софії дня 28-го вересня 1969 року, Президент італійської посольської Палати, Юлій Андреотті:

„Якщо зорі мали б бути пропорційні до терня, що визначували Ваше життя священника, Верховного Архископа, тоді ми з певністю повинні б предсказати емпіричні зони, дотепер ще неznані, не описані. Мудрість, про яку нащадки скажуть, чи вона справді є мудрістю, чи мудрість хотіла, щоб все те, коли Ви прибули до Риму, відбулося тут перед нами, католиками римлянами під своєрідною заслоною мовчанки. Дивний цей наш світ! Бо це світ, в якому стільки разів мався страх віддати пошану переслідуваному, керуючись бажанням перешкодити в тому, щоб, бува, переслідувач не взяв цього як виклик, чинити це більше зло від того, як він творив аж до цього моменту. Ми були б привітали Вас з такою радістю, з якою християни Риму вітали св. Петра тоді, як Його звільнено. Як св. Петра, який мав оту таку різну наявність Божої руки, наявність ангелів, і який пізніше встав також, як тривалий знак, Вашу присутність тут в Римі...“

І далі продовжував Юлій Андреотті: „В 1948 р., Емненцій, вишла книжка... про положення християнства в Совєтському Союзі. В цій книжці на ст. 282-й сказано: „Одинадцятьох квітня 1945 р. деяких єпископів завершено: Митрополит Сліпий, про якого загальногосподарськи, що він помер, на підставі найновіших вісток мав би ще знаходитися між живими“. Оцей теперішній світ, який відважиться робити заклики Пісмі XII-му за те, що він вчасно не довідався про те все, що потайки діялося в концентраційних таборах, цей самий світ після закінчення війни і після того, як наступив мир, в 1948 р. все ще не міг знати, Емненцій, чи ви може вже вмерли, а чи може ще живі. На превелике щастя, Ви є „амерлі“, що говорить, і не тільки той, хто говорить, але який, що творить...“

Вже в дорозі через Відень до Риму душевний біль не давав мені спокою, коли я думав про нашу Церкву і наш Нарід. Всі її досягнення і тисячолітня праця поколінь лежали в руїні. Сприймав я це як Божу волю у глибокій вірі, що всі історичні надбання, в тому числі також терпіння, не даремні! Я вірю, що з руїн встане наша Церква і наш Нарід! Всіми силами стараюся я шукати виходу з цього майже безвихідного становища, щоб дати Церкві і Нарід з руїн, щоб їх відродити. Треба було знову починати працю відродження в самому корені, від самих

основ. А основи я бачив в науці, молитві, праці і християнському праведному житті.

Як мовчазний і тим разом знову добровільний В'язень Христа ради радів я, що про помочі Божі, завдяки жертвам цілого українського Божого люду, зокрема Його мирянства, і моїм смиренным трудом здвигнувся Український Католицький Університет — вогнище науки, Собор Святої Софії — знак і символ незнищенності Божого храму на землі, місця молитви, Манастир Студитів — вічно горючий острівце християнської справедливості і східно-християнського монашества і благочестя!

Тому, глянувши на ці вогнища, знаки-символи, ще раз заповідую вам:

З уваги на те, що атеїзм є тепер офіційною доктриною в Україні і в усіх країнах комуністичного світу, рятуйте Український Католицький Університет, бо це кузня, в якій мають школитися і виховуватися нові покоління священників і міських апостолів, борців за вільну від насильства правду і науку!

Нехай Український Католицький Університет із своїми галузями в країнах вашого поселення буде для вас зразком і поштовхом до нових шукач і до науково-виховної праці! Пам'ятайте, що нарід, який не знає або забув знання свого минулого з його духовними скарбами, вмирає і зникає з лиця землі. Рідна наука окрилює народ до лету на вершини зрілого серед народів світу народу!

А коли глядітимете на Собор Святої Софії, і будете паломничати до нього, як до рідної Святіни, і молитву приносимете в ньому, пам'ятайте, що цей Собор оставляю вам як знак і символ зцілення і беззачесних українських храмів Божих, між ними наших найважливіших свідків — соборів, свідків нашого прадіного християнства, Святої Софії в Києві і Святого Юра у Львові! Нехай же оцей Собор Святої Софії буде для нас знаком відродження і побудови нових храмів на Рідній Землі і заохотою до зцілення храмів Божих в місцях вашого перебування! А над усім, нехай Собор Святої Софії буде для вас провідним знаком і свідком Собору Живих Українських Душ святим місцем молитви й літургійної Жертви за вмерлих, живих і ненароджених! Благословляю, щоб Він охороняв Собор Душ Прийдешніх Українських Поколінь!

У своєму задумі оновити східнохристиянське благочестя Слуга Божий Андрей поклав основи для відродження і росту монашого життя за Уставом св. Теодора Студита. Невтомно трудився на цьому полі його рідний брат, бл. п. Ігмен Кліментій, страдний і смиренний ісповідник віри. Від них обох, Боговгодних Братів, перебрав я їхню спадщину і їхні, в передчутті смерті висловлені прохання: Рятувати монаший Чин Братів Студитів. Господь Бог поміг мені сповнити їхню волю: в Україні, мимом удари, посло Студитське братство, а серед Альбанських гір розділяв Студитська Лавра з Архимандритом на чолі. І в далекіх країнах вже миготять вогнища студитських острівців.

Студитська лавра і її дочка-манастир будуть збирати тих, що, покидаючи життя в світі з-за любові до Христа і до Його Святої Церкви, йдуть служити світові у відреченні від нього, а посвятити і молитви. Йдуть йому служити не як себелюбні чи слабодушні втікачі зо світу, але як невольні правдники і молитвенники за нього за весь світ, за свою Церкву, за свій Нарід... На острвах монашого життя всі ті, що там збираються, стаються зберігачами і різбарями рідної української християнської духовності, що виявляє себе у Святій Літургії, обрядовій чистоті, в східно-християнській богословській мислі і монашому житті за взором древнього східно-християнського благочестя. Вони також сострадають з тими, що стоять у боротьбі з лукавим світом, вони своїм життям стаються надхненнями для духовних покликаних до служіння своїй Церкві

Бажанням Сл.Б. Андрея і бажанням моїм, перемска його заповітів, с, щоб усі наші монахи Чини і Згромадження, яких значення і праці для добра душ ніхто не применшув, змалювали між собою не за впливи і влади і не за те, щоб приподобитися людям, але, щоб суперничали між собою за рист в особистій святості і за ревне і чисте служіння Христові і рідній Українській Церкві. Тому благословлю всіх монахів і монахинь: Не стидайтесь свого рідного, дорожте своєму доховному спадщині! Яка ж вона, ця наша духовна спадщина цінна і багата! Вона ніяк не заслуговує на те, щоб погорджувати нею. Не дайте свячене собакам, ані не кидайте перел ваших перед свинями, щоб не топтали їх ногами і, обернувшись, вас не роздерли“ (Мт. 7,6). Нехай наша духовна спадщина проникне ваші душі, запалить вогонь у вашому серці, щоб її зберігати і плекати! На цій спадщині осясуйте свої душі благодаттю і дарами Святого Духа!

В часі мого прибуття до Риму відбувався II Ватиканський Собор. Як у минулих століттях, починаючи від Першого Апостольського Собору в Єрусалимі, Собор являється збором верховних пастирів Христової Церкви, які дають свідчення віри і життя повірених їхньому учительському і пастирському служінню Церков. Отці Собору свідчать перед Церквою і перед цілим світом

Свідомий вагомості такого свідчення, у своєму Слові до Отців Собору, дня 11-го жовтня 1963 року заговорив я не про свідчення своє — воно ж було відоме, але про Свідчення нашої Української Церкви: Про свідчення її віри в Христа і Його Єдину, Святу, Соборну й Апостольську Церкву, свідчення, підтверджене кривавою печаттю безстрашного ісповідництва, терпіння, мучеництва і горями наших жертв Щоб висловити перед усім світом відчуженість і особливо, щоб заявити сострадання зі стражданнями і дати їм моральну підтримку, висі я прохання-пропозицію: піднести Кисво-Галицьку Митрополію і всієї Русі до патріархальної гідності.

Це перший раз в історії нашої Церкви Ідея її Патріархату була поставлена прилюдно, ясно і на такому всевітньому форумі, як Вселенський Собор, хоча сама ідея не нова: Київські митрополити, хоч не носили патріаршого титулу, управляли Церквою наче патріархи, користуючись патріаршими правами по взору інших Східних Церков. Вони були свідомі, що Патріархат Церкви — це видимий знак зрілості і самотності помісної Церкви та могутній чинник в церковному і народному житті.

Не диво, що такі світлі постаті в нашої історії, як Митрополит Петро Могила та Митрополит Йосиф Велямин Рутський, в найбільш трагічних часах нашого церковного занепаду і роз'єднання, робили всі можливі заходи, щоб привернути єдність Церкви і рятувати її перед загиненням, об'єднали всіх на твердій основі Патріархату Київського і всієї Русі.

Важливість Патріархату розуміли також правителі відродженої молодого української держави в революційних роках 1917-1920, коли висловлювали своє бажання бачити в Митрополиті Андреї Шептицьким, щойно звільненим В'язні царської Росії, першого Патріарха Кисво-Галицького та всієї Русі. Наявний вислід цьому бажанню дас затвердження і проголошення Конституції Української Народної Республіки в 1920 році, правда, Конституція, яку здавало, та мимом того вона свідчить про немирущу Ідею Патріархату нашої Церкви.

Як показує Історія Христової Церкви на просторі Східної Європи, Київський Паріархат мав бути, і з певністю стався б ним, рятунком церковної єдності у Вселенській Христовій Церкві і рятунком нашої української, церковної і національної єдності.

Історичною короткозорістю, вагомою у своїх наслідках аж до наших часів, треба вважати злегковаження великого задуму митрополитів Могили і Рутського то-

дішніми правлячими колами Римської Апостольської Столиці, які — кола — хоч не заперечили самої ідеї Патріархату нашої Церкви, ідеї, уgruntованої історією й вимогами церковного життя, які, однак, свою відмову — дати формальну згоду на її завершення оправдували мотивами політичної „кон'юктурі“. І хоч такі мотиви не Божі, а людські, їх повторяться, ними оправдуються і їх застосовують у відношенні до наших змагань за завершення повноти прав нашої Церкви у Патріархаті до наших днів. Даваємо поняття Української Правди, в якому сплітаються Істина і Справедливість, такі людські мотиви чужі.

Як Вірний Син Католицької Церкви, покликуючися на ясні рішення Ватиканського Собору в питанні творення чи виникнення патріархів і користуючись тим, що належу до т. зв. Папської Родни завдяки тому, що вже бл.п. Папа Іоан XXIII іменував мене кардиналом „in pectore“ і на смертній постелі хотів це проголосити, — що пізніше зробив це 25-го січня 1965 року Папа Павло VI, повторюю, як вірний Син Католицької Церкви, неодноразово, в письмах і розмовах, просив я його про формальну згоду піти назустріч моєму прохання-пропозиції, яку без заперечення прийняли до відома Отці Ватиканського Собору. Доводив я бл. п. Папі Павлові VI, що в Східній Церкві ні Папи, ні навіть Вселенські Собори не встановлювали патріархів окремих помісних Церков. Завершення тих Церков патріаршим вінцем було завжди оwoчeм дозрілої християнської свідомості у Божому люді, у всіх його складових частинах, в свідомості духовничества і пастирів, при чому свідомість мирян, отого духовного стада, довіреного їхньому пастирському служінню, зігравала неабияку роль. Бо тільки дозріла свідомість своїх власних церковних і національних скарбів, своєї культурної і історичної надбав і цінностей, своїх трудів і жертв, що входили в скарбницю цілої Вселенської Христової Церкви, створювали тверду основу для Патріархату! Церква Кисво-Галицької Митрополії — доводив я завжди — дала достатньо доказів цієї свідомості впродовж цілої своєї історії. Чому ж не признати патріаршої гідності Кисву, Колісці Християнства на цілому Європейському Сході?

Зі снівським „смирненям“, з терпеливостю, але з ясністю заявив я бл.п. Папі Павлові VI: „Не схвалите Ви, схвалить Ваш Наступник... Бо вже тому, що ми, наша Українська Церква, існуємо, ніколи не можемо відказатися від Патріархату...“

І вас, мої Возлюблені діти, благословлю: Ніколи не відкажіться від Патріархату своєї Страдної Церкви, ви ж живі, існуючі й діти! Своє бажання до вас скерпую на оцього місці власною рукою в 1975 році написаному „Торжественно Заявою“, якою ще раз повторюю:

„Бог створив людину і родину, Він є Творець також роду, племені і нації. Любов і прив'язання, яким за в'язана кожна чесна людська істота з своєю родиною, належить також її народові і нації. Патріотизм і дбання про добро своєї нації вважалися все за Богом дані обов'язки. Добро нації треба докоати боронити перед ворогами, як внутрішніми чинниками, які в противному разі довели б до занедбання основних потреб народу. Та сама засада відноситься і до Церкви, а саме, що Ісус Богом даний обов'язок позитивно дбати про її добро, обов'язок і право боронити її проти будь-кого, що спричинив би їй шкоду. Наші предки старалися впродовж тисяч років держати зв'язок з Апостольським Римським Престолом, а в тисяч п'ятсот дев'яност п'ятому і шостому році закрипили єдність із Католицькою Римською Церквою, піддавши умовам, що їх дотримання пообіцяли торжественно римським папам. Впродовж чотирьох століть ця єдність була посвідчена великим числом мучеників між українцями, і наші дні записані теж славом в анналах Церкви про що оборону Святої Єдності нашими братами.

„Апостольський Римський Престіл під впливом і властью урядовців Римської Курії, може і в доброму намірі, взяв у 1970-их роках політичний курс, який спричинив болючий удар для нашої Церкви в Україні, а ще більше для тієї частини нашої Церкви і Народу, що найшляс у вільному світі. Увесь християнський світ є свідком, що наші постійні перестороги і покірні аргументи, які ми предклали Папі Павлові VI, не брали до уваги“.

Тому й сьогодні, коли стали відомими тасні документи про контакти між Апостольською Римською Столицею і Московською Патріархією, документи, що мають характер присуду смерті для Української Церкви, і разом з тим упорочуючаєдарють в саму Вселенську Христову Церкву, оглавлену Наступником св. Апостола Петра, ще раз благословлю і заповідую тобі, мос Духовне Стадо:

„Браття, як діти світла ходіть... І не беріть участі в безплідних ділах тьми, але радше осуджуйте їх, бо що вони творять, соромно є їм говорити...“ (Еф. 5,8,11). До байдужих і незрячих кличу: „Встань, ти, що спиши, і воскресни з мертвих, і освітять тебе Христос...“ (Еф. 5,14). Ще і ще благословлю вас усіх: „Будьте печаттю мого апостольства“ (І Кор. 9,2), „...бодріться, стійте в вірі, будьте мужні...“ (І Кор. 16,13), бо хоч ми, у всьому скорбні, та не здавалися, безнадійні, та нерозпачливі, гонені, та не покинуті, повалені, та не загиніли“ (II Кор. 4, 5-9).

„Ми стоїмо безповоротно на патріархальному устрої нашої Церкви“ — сказав я у своєму Слові на закінчення нашого Синоду в 1969 р. (гл. Благословієн, Кн. 1-4, р. 1969, ст. 120).

Ми, Дорогі мої Брати і Сестри, зрозуміли мої слова і як добрі діти своєї Церкви почали молитися за свого Патріарха, насдині і спільно на Святій Літургії. Молитвою виявили ви свою зрілу християнську свідомість, бо молитва це насамперед вислів повного довіря до Божої помочі і непохитної віри в те, що Могутній Господь здійснить те, про що Його неустанно просимо. Чи не наказав нам Христос просити і молитися? Чи не обіцяв нам сповнити наші довірливі прохання? Він же сказав: „Просіть, і дасться вам шукайте, стукайте і відчиниться вам...“ (Мт. 8,7).

Та важливіше молитви, зокрема літургійної, є ще й у тому, що в ній віруюча людина висловлює свою віру в об'явлені тайства віри і своє глибоке розуміння самої істоти цілої Христової Церкви, а в ній і своєї рідної Церкви, як невід'ємної, повноцінної і в обряді Літургії, церковному управлінні, традиції священній духовній спадщині самотньої її частини. Літургійна молитва стає передісником формулювань основних прав віри в „Сим волах-ісповідах віри“ в минулих століттях. Літургійна молитва творить основу для таких же правно-канонічних формулювань, що стосуються самої Церкви. Тому я вдячний вам, що ви виявили свою зрілу християнську віру, коли молилися і молитесь „за Блаженнішого Патріарха Кисво-Галицького і всієї Русі“ у своїх Божих храмах, коли молилися так за нього на гробі св. Апостола Петра в 1975 р. в часі Святого Року. Своєю молитвою віру в завершення Повноти своєї Церкви манифестували ви також співом, молитвою за Патріарха так само, як наш нарід молитесь співом-молитвою і манифестує свою вірність і єдність —

„Боже, нам єдність подай“, чи віру в завершення своїх змагань за Повноту волі, коли благословлю „люду у кайданих, край у неволі, навіть молитися ворог не дасть... Боже, великий, дай йому волю, дай йому долю, дай йому щастя, силу і владу...“ Патріархат, відігнавши вашою віруючою душою, стався для вас живою дійсністю! Таким він для вас залишиться в майбутньому! Бо, ще трохи, і Патріарх, за якого молитесь, переступить поріг туземного життя і не стане видимого символу й уособлення Патріархату в його особі. Та в вашій свідомості і вашому видінні остасться жива і дійсна Українська Церква, увінчана патріаршим вінцем!

Тому заповідую вам: Моліться, як дотепер, за Патріарха Кисво-Галицького і всієї Русі, безіменного і ще невідомого! Прийде час, коли Всемогучий Господь пошле Його нашої Церкві й об'явить його ім'я! Але наш патріархат ми вже маємо!

Разом із змаганнями за Повноту життя нашої Церкви на початках патріархального устрою тісно в'яжуться змагання за церковне з'єднання українського народу. Душено радію, коли бачу, що хоч це церковно нез'єднані в одній Церкві сини і дочка Українського народу, з хрестами на своїх плечах вже з'єднані в Христі і в Його терпіннях зближуються до себе, щоб привітати себе поцілунком миру й обнятися у братній любові! Висловлюючи цю радість, благословлю вас усіх, а мос бажання нехай буде моїм Заповітом: „...Друг друга обійміть! Промовляю — Браття!“ Ідіть слідами Сл.Б. Андрея, який ціле своє життя посвятив великій ідеї з'єднання християн, ставши благословником єдності Христової Церкви! Ставайте всі в обороні прав Української Католицької Церкви, але бороніть права Української Православної Церкви, так само жорстко знищеної чужим насильям! Бороніть також інші християнські і релігійні громади на українській землі, всі бо вони позбавлені основної свободи сумління і віровизнання та всі терплять за свою віру в Єдиного Бога!

Найближчим нам по вірі і крові є наші православні брати. Нас єднає традиція рідного християнства, спільні церковні і народні звичаї, спільна двотисячолітня культура! Нас єднає спільне змагання за самотність рідної Церкви, за її Повноту, якої видимим знаком буде єдиний Патріархат Української Церкви!

Всі ми, католики і православні, боремося за встановлення нашої Церкви і за її духовну силу в Україні і в країнах поселення наших вірних. І всі ми несемо важкий Господній хрест, ісповідуючи Христа! (Пор. Постанови Синоду - Благословієн, кн. 1-4, р. 1969, ст. 127).

Отож заповідую вам усім: Моліться, працюйте і боріться за збереження християнської душі кожної людини українського роду за весь Український нарід і просіть Всемогучого Бога, щоб Він допоміг нам завершити нашу тугу за єдністю і наші змагання за церковне з'єднання у зціленні Патріархату Української Церкви!

Передчуваючи свою кончину, не можу не висловити гіркого душевного болю, що супроводжувала мене впродовж перебування поза рідною Землею. Це біль за яд браку єдності в нашому Єпископському зборі поза межами України. Брак єдності, неначе первородний гріх, який закривав до душ тих, що повинні були сатильниками. Він, цей гріх, неначе злодій, проліз звідсіль і в нашу Страдну Церкву на рідній землі.

Брак почуття і розуміння єдності в основних питаннях життя Церкви і Народу це наше нещастя, це наш споконичний гріх!

Застановлявся я над причинами цього невідрадного явища: Це насамперед недостатня богословська освіта, виховання в чужих школах, впливи чужого оточення, незнання минулого своєї Церкви, який покликаний вони на вершинях служіння... Гнилимми овочами отого всього є легковаження свого рідного, супроводжені погноєю за почесними, жадобою влади, що так нагадує боротьбу за удільні князівства в часі занепаду Київської держави, і вкінці хитрість характерів, якої виявом стається вислужливий погляд чужими і приземні поклони чужим богам!

Як Глава і Батько нашої Церкви старався я наважати й упоминати. Не раз як Батько закликав я до єдності благословними словами і як Глава нашої Церкви напоумлював рішучим твердим словом, коли треба було здобути приспане сумління і вказати на пастирську відповідальність за духовне стадо перед Богом і Церквою. Бож Єпископат повинен бути зразком єдності і правлії Церкви і прикладом єдності в усіх ділянках церковного і народного життя! Всі мої переживання з того приводу — зневаги, душевні рани, словом всі оці „стріли лукавого“ — вам відомі. Вони не були легкі, як у в'язницях і на засланнях. І переживав я їх так само болюче, як переживав перше в'язничні тортури. Та сьогодні я дякую Всевисшньому за те, що мене били в тюрмах і били на волі! Дякую Йому за те, що мене били, а не величали раба!

Просяю ім усім, бо й вони — тільки знаряддя в руках Всевисшнього, що покликав мене і дав мені свою Благодать, БУТИ В НЕВОЛІ І НА ВОЛІ В'ЯЗНЕМ ХРИСТА РАДИ!

Наш світлий попередник, Сл.Б. Йосиф Велямин Рутський у своєму заповіданні натякає на цей самий гріх, брак єдності в єпископаті, згадує про спори, погною за наживою, пастирську небадість, у висліді чого звисав всіх владик до духовної згоди і ревної праці, благословлю їх: „Про єдну тільки річ прошу моїх Високопреосвященних Отців, руських Єпископів, то стсь, щоб любов'ю Христа лучилися зі собою і зі своїм Митрополитом. Нехай словами і ділами потверджують, що узнаною його за отця...“

Висловивши отут свій гіркий жаль і біль, яким сповнене мос серце, не бажав би нікому докоряти. Тому, Достойні і Дорогі Брати в Єпископському служінні, простіть мені, як і я Вам прошую! Коли висловлюю свій гіркий біль, то цим бажав Вас востанне по-батьківськи і по-пастирськи напимати і закликат: В єдності рятуйте нашу Церкву від загинілі і руїни! Нехай Ваша єдність, єдність всього єпископату Української Католицької Церкви, буде стимулом і надхненням для всіх тих Пастирів, духовників і мирян, яких батьків і прадідів родила Церква — Мати, Кисва Митрополія. На історичному шляху вони розгубилися в різних країнах, серед різних народів і забули про матір, яка їх родила. Поможіть їм віднайти цю Матір!

„Сидячи на снігах...“, леду думками до всіх моїх братів і сестер в Україні і на просторах цілого Совєтського Союзу, до тих, що страждають на волі, і до тих, що карують у в'язницях, тюрмах, в таборах неспівдальної праці і в лагерах смерті... Між нами бачу нових борців, науковців, письменників, мистців, селян, робітників. Бачу між ними іскателів істини й оборонців справедливості. Чуо їхній голос в обороні основних прав людини і людської спільності. З подивом гляджу на них, як вони боронять своє українське слово, збагачують свою українську культуру, як усіма силами своєї уми і серця рятують українську душу. І сострадаю з ними всіма, бо їх та переслідують як злочинців.

Молюсь за вас, мої браття, і прошу Бога, щоб дав вам силу боронити природний і Божих прав кожної людської істоти і спільності. Благословлю вас як Глава Української Церкви, як Син Українського народу, як ваш брат, ваш Союзник і Состраждальєн!

„Сидячи на снігах...“, отут на горбі Ватиканському, неначе на скелях острова Патмосу, на яких св. Іоан Богослов, невільний виходець із рідної землі, задивився в своє видіння-одкровення...

(Закінчення на стор. 8)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1984 Р.

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ: ВІДДІЛИ
ЧИСЛО 452 І 499 ОБ'ЄДНА-
ЛИСЯ В ОДИН ВІДДІЛ
Ч. 4523 датою 31-го липня 1984-го
року ВІДДІЛИ ЧИСЛО 452 в Іст
Чикаго, Індіана, та число 499 у
Савт Бенд, Індіана, об'єднали-
ся в один ВІДДІЛ ЧИСЛО 452
в Іст Чикаго, Індіана.ДЕПАРТАМЕНТ
МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Терлецький Михайло
24 Вільсон Кімберлі
25 Демидович Ліза, Андрій;
Мудик Павло
27 Падковський Софія
29 Модерський Михайлина
34 Вул Юстин, Стефанія; Та-
ран Микола
39 Білий Христопор
82 Любінський Ліза
83 Комона Дарія
88 Денисик Дара, Руслан;
Королій Петро; Козак Ва-
силь, Микола96 Драпаля Христина
121 Мінч Стефан; Коландже-
ло Ліза, Йосиф; Робертс
Стефан, Микола, Меліса
123 Ковальський Христопор
142 Ласота Олександра
158 Бабський Катерина; Райов-
ський Гелена
162 Василів Михайло 2
163 Волхастий Наталка
164 Фіт Катерина
171 Попович Андрія
200 Вербовацький Олександр
216 Коморовський Андрій;
Марко, Костюк Адриан,
Тетяна217 Шурин Роман
221 Різник Адрияна
223 Ашман Василь; Гренцечин
Михайлина
230 Маркович Матвій
231 Хишом Джесика; Гавкінс
Гаррі мол., Еріка; Палаа
Джесика Х. М.; Монаган-
Естас Сара Е.; Волська
Ніколя; Стучий Скот
233 Назар Коирад Г. мол.
242 Вайн Михайло271 Гімбор Бранден
276 Лейх Кейлі Н.
277 Кравець Катерина; Кар-
навалі Данило
291 Бучковська Наталка
301 Миченко Катерина
320 Венгер Микола
333 Голтер Еймі М.
348 Анблут Карло
350 Фріч Стефан
362 Валчук Наталка
374 Панчишин Андрій, Ната-
лка375 Ортінський Матеа
448 Батіл Михайлина М.; Де-
Марко Меліса К.; Пастер-
ник Стефанія
450 О'Коннелл Тарас
473 Волчак Наталка
489 Мусачіо Катерина; НінаЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ
НАНОВО:Відд.:
42 Доброско Петро
65 Люксич Василь
94 Лаский Кімберлі
106 Рибій Ольга
121 Коланджео Йосиф, Ліза
127 Горгані Стефан
133 Голінський Олег; Мейд-
лінг Марлін
150 Гублій Матеа
161 Маркван Джефрі
163 Бласкевич Стефан, Марлен
191 Плекан Брус
192 Попчук Григорій
204 Крочак Маргарета
230 Коке Марія
247 Майер Ліза
293 Іванс Джесика
336 Зох Осип353 Ткачук МIRON, Богдан
360 Гаврилюк Уляна
458 Кузьм'юк Марія; Пасичник
ГаріЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З
ПЕРЕХІДНИМИ
ЛИСТАМИ:Відд.:
171 Курляк Варвара
452 Бейніт Лукас І.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНИ:

Відд.:
25 Дзябога Адриян
34 Луш Михайло
94 Обуховський Олександр
177 Ренчан Гаррі
216 Кіплатрик Мирослава, Пет-
ро
242 Клевів Шавн
345 Ловчико Микола; Тюрк Нан-
сі, Микола347 Цюпура Микола; Леско
Михайло, Томас
430 Семків Зено мол., Марія Т.
489 Сток ДженіліЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З
ПЕРЕХІДНИМИ
ЛИСТАМИ:Відд.:
435 Курляк Варвара
499 Бейніт ЛукасЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ
ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:Відд.:
8 Сенко Діана
57 Андерсон Максвел
65 Люксич Василь
106 Рибій Ольга
120 Іваночко Лорі
121 Коланджео Ліза, Йосип
127 Сметанко Меліса, Адам;
Горгані Стефан мол.
145 Шанк Варвара
163 Бласкевич Стефан, Мар-
лен191 Плекан Брус
218 Бурій Люба
230 Коке Марія
277 Палюх Богдан, Тарас
291 Охс Ноккі
295 Вукелік Марія; Мілкович
Жрлайко
336 Зох Осип
347 Міллер Джонатан
353 Ткачук МIRON, Богдан
360 Гаврилюк Уляна 2
385 Андерсон Антоній
458 Кузьм'юк МаріяЧЛЕНИ, ЯКІ ВІВІЙШЛИ З
ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ
СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:Відд.:
5 Марко Христопор; Матеа
8 Морох Микола мол.
13 Демчар Дара; Шевчук Пе-
тро
20 Кошілка Михайло
59 Болонний Анна
88 Крайці Томас, Християн
123 Мезик Теодор
146 Богат Лілія
206 Медінський Гордон
217 Бастюк Стефан
221 Ласкус Тереза
251 Барабаш Роман
270 Заричний Михайло
316 Павлович Михайло; Фокс
Марко321 Івасів Стефан, Михайло
323 Бороцький Стефан
342 Трашер Шарон
349 Гусак Деніс
379 Матвія Діана; Хлібович
Річард
423 Форович Роман
471 Залущий Діана
473 Каміньський Сусанна
484 Рабій МIRON; Кузьмін Ві-
раЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ
ВПОВНІ ВКЛАДКИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:Відд.:
5 Галан Михайло; Сидор
Ліза
13 Демчар Стефан
22 Гуля Андрій
33 Несвіч Андрій
39 Павліна Давид
42 Доброско Петро
45 Блещ Давид
63 Мангус Джмі
94 Лаский Кімберлі
120 Грубовчак Данна; Гілд
Біт133 Голінський Олег; Мейд-
лінг Марія; Голоніш Андрій
155 Михальський Роберт, Рут
171 Таразі Сусанна; Петренко
Григорій
192 Пупчак Григорій
204 Крочак Маргарита
230 Косач Мішель, Карен
247 Маєр Ліза
276 Веназо Дебора
283 Федішин Данило, Джеймс
Куць Джени, Маріяна
293 Лазорчук Павло
317 Малівак Джеймс, Анна
343 Стасів Катерина
364 Шейка Микола
369 Гайн ХристинаЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ
ДО ДЕПАРТАМЕНТУ
ДОРОСЛИХ З
МОЛОДЕЧИМИ
ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ
ФОНДИ).Відд.:
28 Бемко Тарас
206 Тепер Глейс
348 Маркович Йосиф; Стефко
ЙосифДЕПАРТАМЕНТ
ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Гасуга Давид, Мокс Кейт
2 Сінкович Влоєс
15 Патренко Юрій
27 Будний Анна
32 Гелетканіч Леся
38 Писарчик Деніс
39 Матійчин Марія
49 Моник Олександр, Хри-
стіна
57 Білінський Іванна
78 Карканич Джоді
82 Криченко Микола
105 Гарматій Марія
106 Горак Марія
121 Гейм Гелена, Карл мол.;
Робертс Лавренс ст.; Ро-
бінсон Нейл143 Біловє Сандра
155 Мельник Ольга 2
164 Бабич Стефан, Ширлі;
Снавелій Михайло
170 Нан Ірена, Лій
171 Попович Марта
172 Брунка Роза183 Крживонос Річард
200 Пучала Марія
220 Блїдий Джероме
230 Літл Іванна, Роберт; Тіма
Гералдіна
231 Гавкінс Гаррі ст., Тереза;
Келій Марія
237 Урбан Дональд мол.
242 Шеллорт Шарон
269 Шелінський Регіна
301 Мішнєко Валентина, Ми-
кола
316 Беллін Наталка; Бюшор
Марія; Кушман Степан
345 Голуб Марія
346 Когур Любомира, Мирос-
лава, Неоніла
348 Гайніс Гелена; Стеценіч
Михайло; Терлецький Ма-
рія353 Котис Лілія
361 Медінський Іван
368 Бойдїй Стефан; Назарке-
вич Ярослав
372 Павлак Христина
379 Бергман Річард
406 Костик Перл
407 Винайський Віра; Гузар
Марія, Семс
424 Гурський Павло
434 Ковалюк Маркіан; Войша-
лик Ева, Марія
458 Бандура Марія
460 Мороз МиколаЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ
НАНОВО:Відд.:
6 Кобасяк Віра, Михайло
20 Дужий Ярослав
22 Петерсон Ширлі; Джон-
сон Юлі Анна
63 Хорус Анна
64 Нечай Марія
90 Височанський Марія, Па-
триція, Роберт *; Рональд *
Ноді Марія 2
101 Волкер Ольга
102 Бібик Стефан *
127 Дроздовський Ольга
131 Павлівський Ярослав
136 Повжко Михайло *; То-
мас *145 Насон Раймонд *
157 Ткачук Микола *
165 Дмитрич Данило
171 Ріян Анна
174 Прокопович Марія 4.
175 Дак Михайло *
177 Рекрут Деніс *
221 Буда Василь; Карльсон
Івоіна; Гембус Теодор
236 Медіган Павліна
236 Плішка Павло *
277 Шегла Олександр
292 Жонс Флоренс
293 Іванс Меланія; Юречко
Михайло325 Посикира Рудольф *
337 Гой Анна, Ярослав *; Га-
нос Ольга
346 Воробель Ольга
353 Риник Ярослав *
355 Брушуд Катерина
367 Стадник Іван *
368 Майолі Албіна
379 Джус Анна, Петро *
385 Папик Андрій *
407 Случаля Марія, Микола *
422 Бочна Микола
445 Кислевський Володимира,
Роман *; Сенишків Бог-
дан *471 Баран Петро *
492 Сенич Володимир *
498 Кріппс Ронні *ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З
ПЕРЕХІДНИМИ
ЛИСТАМИ:Відд.:
134 Кузик Остап
168 Бучко Карол
171 Канаван Мартин
200 Нейло Іван *
257 Грещук Тереза 2
287 Шморгай Богдан *
362 Роговий Павліна 2
452 Швець Петро 2 *; Проко-
пенко Фатина, Савчук Сте-
фан, Антонія; Гриша Іван;
Верб'янський Євген; Мак-
сименко Микола

488 Олійник Ярослав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ
КЛАСИ АБО СУМИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:Відд.:
22 Маріноф Дебора
171 Грішій Ілія
216 Януш Володимир *
385 Пакуляк Олександра
440 Шумський Мирослав
445 Кислевський Володимира,
Роман *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНИ:

Відд.:
20 Гордінський Мечислав *
Наталка
22 Донлі Джанет
25 Вірста Темістохлі; Гвоз-
довський Орест; Поточ-
ник Юрій; Сиска Василь *
34 Охріпкий Джени
94 Адамків Ольга
102 Сенич Стефан *
106 Грішак Степан *; Гайдук
Володимир, Ірена
125 Бана Мільдред
168 Іванів Катерина
174 Прокопович Марія 2
183 Крокоцький Нансі
204 Ковальський Надя 2; Ко-
ковський Микола
216 Ярема Зіслава
221 Маколондра Іван *231 Гейслір Айлін
243 Турчиновський Теодор *;
Решетар Анна
292 Длугош Анна
316 Обічанов Йозефіна
320 Семенков Степан *345 Брин Олександр *
370 Куць Йосиф *
382 Гаракул Мабел
422 Полік Андрій *
430 Лушак МIRON; Кузем-
ський Іван
434 Панасюк Григорій *
445 Мелник Іляс *ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З
ПЕРЕХІДНИМИ
ЛИСТАМИ:Відд.:
6 Шморгай Богдан *
32 Канаван Мартин *
42 Кузик Остап
121 Грещук Тереза 2
164 Нейло Іван *
200 Олійник Ярослав
245 Роговий Павліна 2
287 Бучко Карол
499 Верб'янський Євген; Гри-
ша Іван; Максименко Ми-
кола; Прокопенко Фати-
на; Савчук Антонія, Сте-
фан; Швець Петро 2.ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ
ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:Відд.:
6 Кобасяк Михайло, Віра
8 Сенко Маріяна
20 Воскрес Леся
22 Петерсон Ширлі; Джон-
сон Юлі Анна
63 Хорус Анна
64 Нечай Марія
90 Височанський Марія, Па-
триція, Роберт *; Рональд *
Ноді Марія 2
101 Волкер Ольга
102 Бібик Стефан *
127 Дроздовський Ольга
131 Павлівський Ярослав
136 Повжко Михайло *; То-
мас *145 Насон Раймонд *
157 Ткачук Микола *
165 Дмитрич Данило
171 Ріян Анна
174 Прокопович Марія 4.
175 Дак Михайло *
177 Рекрут Деніс *
221 Буда Василь; Карльсон
Івоіна; Гембус Теодор
236 Медіган Павліна
236 Плішка Павло *
277 Шегла Олександр
292 Жонс Флоренс
293 Іванс Меланія; Юречко
Михайло325 Посикира Рудольф *
337 Гой Анна, Ярослав *; Га-
нос Ольга
346 Воробель Ольга
353 Риник Ярослав *
355 Брушуд Катерина
367 Стадник Іван *
368 Майолі Албіна
379 Джус Анна, Петро *
385 Папик Андрій *
407 Случаля Марія, Микола *
422 Бочна Микола
445 Кислевський Володимира,
Роман *; Сенишків Бог-
дан *471 Баран Петро *
492 Сенич Володимир *
498 Кріппс Ронні *ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З
ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ
СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:Відд.:
5 Марко Нансі
8 Чолій Елеонор
14 Борт Талеуш *
27 Сигалів Бозена
45 Льюк Михайло; Криш Іван
155 Шанліл Долорес
158 Поліний Петро
174 Баранік Юрій
191 Кіднацький Михайло *
221 Бучак Михайло *
270 Костів Павло *
265 Дурбак Антонія
361 Граничний Ірена
368 Дубас Павло *
379 Яримович Юрій *
406 Морріс Марта
416 Горич Ігор
423 Кузик Любомир
430 Микита Дарія; Воланюк
Теодора437 Кволик Ольга
461 Курляк Марія
479 Мізак Богдан *ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ
ВПОВНІ ВКЛАДКИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:Відд.:
20 Букса Стефан *; Стахов-
ський Мильдред
32 Явіс Володимир *
35 Гавриш Анна, Марія, Яро-
слава
42 Пятницька Лука, Стефанія;
Хом'як Русель *; Яцке-
вич Звенислава
43 Бойчук Мая, Микола; Ма-
вделій Доротій, Маршал *
50 Почивак Володимир *
64 Русин Тереза
65 Кімак Іванна
88 Козар Павло
114 Перліно Ольга146 Бичко Катерина
153 Власин Роман *; Сливар
Анна
164 Витмір Марія
172 Кишак Владислав
190 Кобиланський Антін
191 Паскевич Стелла, Томас *
220 Маланчук Петро, МIRON
Василь *
221 Бучак Іван *; Розалія;
Мисик Ольга
230 Перко Юлія; Савицька Ма-
рія
235 Палко Анна
283 Куць Патриція; Федішин
Карол293 Данилюк Салій
295 Войтков Марія
296 Завальницький Іван *
323 Бороцький Ярослава
324 Баб'як Іван
336 Романак Іван *; Завальський
Параскевія
337 Ганас Ольга; Гой Анна,
Ярослав *
343 Стасів Павліна; Палійчук
Анна, Василь
353 Гарін Анна
355 Штогрин Ярослав *
360 Драбик Гелена
367 Тимцишин Марія
370 Вітоский Іван *
372 Яровенко Марія
379 Марко Антоніо *
445 Кислевський Володимира,
о. Роман *

469 Копистенський Фред *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ
ДО ДЕПАРТАМЕНТУ
ДОРОСЛИХ З
МОЛОДЕЧИМИ
ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ
ФОНДИ):Відд.:
28 Бемко Тарас *
206 Тепер Глейс *
348 Верковий Йосиф *; Стефко
Йосиф *ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА
БЕЗПЛАТНЕ
ПРОДОВЖЕННЯ:Відд.:
21 Вороблевська Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
7 Тайм Іван
14 Короник Палагія
32 Білінська Катерина; Вой-
тович Єлисавета
53 Іван *
56 Сівна Анна
59 Гогош Марія 2; Монюк
Марія 2
65 Гренцечин Марія
76 Ірас Марія
83 Кузевіч Микола 2. *
88 Пичик Іванна
90 Баландович Іван 2. *; Висо-
чанський Алла 2.
102 Шокалук Ярослав
106 Дашкевич Таня; Мельник
Василь 3 *
116 Сердюк Людмила 2
119 Мамрич Ольга 3 (три)
120 Бад Катерина
123 Гріб Григорій
127 Володка Михайло *
132 Плетний Петро мол. 2 *
153 Карп'як Марія; Жовнірів
Марія
175 Чучман Лев
191 Бомба Ольга
192 Тимочко Іван *
220 Ринар Євдофія
230 Опалка Онуфрій *
237 Глиш'як Анна
240 Дорощук Василь
241 Сула Софія
242 Карлицький Михайло; Ма-
грам Михайло *
251 Петришин Роза 2
274 Кравець Іван *
275 Гречин Михайло *
276 Невероский Іван *
277 Чегда Микола
283 Фіго Михайло 2
290 Коган Іван *
292 Медвідь Анна; Масляк
Іван301 Ткачинський Віра
325 Хміль Микола мол. *
336 Наконечний Михайло
342 Месик Петро *
350 Крутий Евдокія
379 Онішак Софія; Головатий
Олексій 2ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З
КЛАСАМИ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ДЕПАРТАМЕНТУ
МОЛОДІ:

(Стан з липня 1984)

Класа І-ша 241
Класа 2-га 159

НОВІ КЛАСИ:

Класа Е18 2,889
Класа Е20 3,395
Класа Е65 319
Класа Р20 5,202
Класа Р65 112
Класа РР65 914

Разом 13,231

383 Шевчук Марія; Сузанні
Марія
397 Войтович Єлисавета; Сур-
жко Матвій
411 Мацюк Евдокія
422 Гріфін Франсис *
433 Копистенський Марія
434 Цибушник Володимир *
458 Стахов Франко *
480 Мазурок Іван
488 Шеремета Володимир
499 Верб'янський ВікторАКЦИДЕНТОВЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
22 Молочий Йосиф, Вірджі-
нія
32 Джелетканіч Леся
42 Доброско Петро
47 Ярко Ольга, Соня
127 Вітковський Джеймс; Спе-
нсер Алан, Сусанна
143 Біловє Сандра
162 Боднар Ольга
164 Бабич Стефан, Ширлі;
Витмайр Кристал; Гаррін-
гтон Сандра; Снавелій
Михайло; Шпинда Євген,
МIRON170 Дидик Лілія
173 Завальницький Елліот
153 Канакис Ірена; Топій Во-
лодимир, Ярослав; Кржи-
вонос Річард
200 Пухала Марія
231 Келій Марія; Гавкінс Гар-
рі ст., Тереза
239 Гринчук Михайло
268 Скафонас Роберт
269 Члечинська Регіна
292 Длугош Олексій, Стефан
307 Слабий Наталка
346 Когур Неоніла, Мирослав
348 Стеценіч Михайло; Мар-
кович Джойс, Йосиф; Йон
Гблут Синтія352 Глейм Катерина, Роберт;
Марчало Орест; Мінчак
Роман
360 Войчак Зенон, Олександра
Макар Марія; Гансон Ро-
ма
368 Бойдуй Стефан
372 Джонс Донна; Павлак
Христина
434 Хариджак Марко; Кова-
люк Маркіан
452 Балкейрус Алі; Шуя На-
талкаЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ
НАНОВО:Відд.:
269 Стефанська Ядвига
336 Тушій Іванна
407 Мартин Стефан *ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З
ПЕРЕХІДНИМИ
ЛИСТАМИ:Відд.:
488 Олійник Ярослав *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНИ:

Відд.:
102 Бібик Стефан *
136 Комар Теодор *; Сорока
Михайло *
170 М'Кенна Сесіль *
221 Карачевська Гелена, Ми-
хайло *
240 Комашка Люба
304 Білий Ярослав; Сілевський
Василь
307 Големба Анна
345 Брин Олександр *
353 Никифоров Роман *
427 Луба Данута
430 Семків Ірена, Зено
440 Гаврилюк ГеленаЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З
ПЕРЕХІДНИМИ
ЛИСТАМИ:Відд.:
200 Олійник Ярослав *ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА
ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:Відд.:
360 Остапчук Петро *
473 Каміньський Іван *ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА
УНСОЮЗУ

	Молоді	Дорослі	АД	Разом
(Стан з червня 1984)	19,702	53,354	6,922	79,978
Активні члени: (Приріст у липні)				
Нові члени	74	71	55	200
Прийняті наново	25	70	3	98
Прийняті з перех. листами	2	18	1	21
Зміни класу забезпечення	—	7	—	7
Прийняті з деп. Молоді	—	4	—	4

Разом	101	170	59	330
(Убутки у липні 1984)				
Суспендовані	16	37	18	71
Відійшли з перех. листами	2	18	1	21
Зміни класу забезпечення	—	7	—	7
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	—	78	—	78
Вибрали гроші	29	76	—	105
Відійшли з випл. п. сум заб.	30	24	—	54
Виплатили вповні вкладки забезпечення	35	60	—	95
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	1	—	1
Вигасла важність забезп.	—	2	—	2

Разом	116	301	21	438
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у липні 1984)				
Виплачена забезпечення	35	58	—	93
На безпл. продовж. забезп.	8	29	—	37

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх класів
Життєвого Забезпечення

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
1	120.84	156	508.93	333	25.30
2	171.35	157*	494.63	334	286.49
5	1,626.81	158	642.94	336	1,171.66
6	270.41	161*	2,852.57	337	1,622.52
7*	561.84	162	368.09	338	95.59
8	1,363.05	163	852.27	339	322.13
9	142.44	164*	748.80	341	697.93
10	199.64	165*	264.27	343	1,222.67
11	88.92	167	119.50	345	842.29
12*	304.31	168	302.11	346	2,039.54
13	1,804.58	169	530.37		
14	2,154.03	170	1,237.62	347	2,328.31
15	1,872.97	171*	890.92	348	852.86
16	423.94	172*	370.50	349	1,502.11
17	609.89	173	1,863.04	350	891.18
18*	50.32	174	2,310.99	352	1,166.43
19	203.64	175	755.61	353	1,838.87
20*	2,112.10	176*	461.35	354	216.52
21	529.30	177	344.20	355	143.25
22	1,172.01	178	189.17	356	417.74
23	231.49	179	119.30	360*	764.82
24*	65.23	180	561.91	361*	736.32
25	3,378.97	182	647.86	362	1,335.91
26	73.65	183	859.01	363	36.67
27	769.68	184	880.48	364	596.07
28	97.15	190*	30.76	367	1,430.04
29	239.54	191	971.80	368	986.27
30	79.73	192	767.60	369	187.01
31	78.69	193	25.45	370	1,120.84
32	2,144.58	195	4.80	371	1,040.92
33	162.52	196	1.86	372	1,159.88
34	667.12	200	1,470.89	373	355.04
35	445.28	202*	15.40	374	835.50
36	237.65	203*	102.60	375	1,703.02
37	1,750.37	204	3,296.07	376	68.82
38	288.54	205*	376.34	377	719.29
39	1,420.77			378	128.47
40	92.10	206	4,048.71	379	2,892.11
41	40.15	209	259.24	380	146.14
42	2,075.49	211	176.31	382	339.88
43	914.87	212*	138.26	383	613.99
44*	114.26	213*	-186.02	385	1,008.42
46	25.45	214	909.13	387	725.31
47	1,502.86	215	4.81	389	198.11
48	729.44	216*	2,335.04	390	54.81
49	69.22	217	1,475.30	394	163.86
50	285.08	218	181.39	395	235.09
51	501.98	219*	418.68	397	1,513.22
52	123.15	220*	1,490.56	399	1,491.47
53	774.48	221	1,631.92	401	896.42
54	257.66	223	183.59	402	885.71
55	1,393.97	224	289.04	403	166.18
56	496.03	225	4.22	404	45.45
57	1,314.56	226*	724.51	406	461.69
58	261.08	228	22.67	407	1,792.44
59*	1,195.95	230	1,697.40	408	806.76
62	223.99	231	1,981.03	409	293.47
63	1,052.61	233*	949.55	411	227.27
65	414.88	234	749.27	412	381.38
66	352.89	235	478.69	413	74.96
67	252.13	236	275.50	414	1,898.31
69	156.61	237	303.77	415	17.53
70	1,826.54	238	910.59	416	534.79
72	107.24	239	771.75	418	275.19
73	154.62	240*	2,256.01	419	39.75
74	10.09	241	47.30	421	218.90
75	402.17	242	1,280.61	422	1,046.21
76	1,486.51	243	580.29	423	1,445.88
78	789.92	245	1,412.46	424	810.14
81	310.73	248	137.28	425	173.18
82	365.53	251	1,803.23	426	20.66
83	904.67	253	346.55	427	1,446.01
86	367.88	254	867.80	429	100.95
87	65.48	256	277.22	430	1,970.10
88	1,495.39	257*	876.10	432	616.15
90	442.57	258	27.61	433	50.78
91	99.13	259	432.48	434	680.44
92	14.83	260*	66.62	437	838.82
93	704.54	261*	588.22	438	112.90
94	3,909.76	263	12.81	439	871.97
96	1,164.06	264	193.85	440	1,030.11
98	68.15	265	56.13	441	130.30
99	113.56	266	1,817.37	442	327.93
100	121.83	268	799.05	443	29.17
101	249.34	269	889.46	444	1,118.78
102	704.94	270	619.73	445	1,487.99
104	361.82	271	1,051.23	448	927.36
105*	499.59	275	31.81	450	946.21
106	2,545.55	276	1,052.78	451	726.72
107	238.61	277	1,999.18	452	632.69
108	49.06	280	56.67	454	279.70
109	150.34	281	869.37	455	313.28
112	529.13	282	87.70	456	191.60
113	473.91	283	280.80	457	522.82
114	1,972.74	284	194.70	458	1,898.68
116	701.10	285	672.77	459	162.78
120	528.66	286	761.20	460	1,140.03
121	275.46	288	347.91	461	327.93
122	225.95	290	102.57	462	25.52
123	553.79	291	406.50	463	489.34
124	124.15	292	3,278.69	464	1,104.10
125	676.21	293	804.59	465	789.48
126	47.11	294	33.90	466	71.99
127	4,129.92	295	655.44	467	213.16
128	513.68	296	204.99	468	273.03
129*	10.67	299	77.83	469	227.11
130*	449.59	301	608.23	471	1,166.90
131*	603.57	303	260.71	472	466.88
132	71.87	305*	783.06	473	1,718.63
134	426.86	306	73.38	474	294.51
135	27.04	307	2,474.61	476	33.62
136	321.47	309	75.31	477	56.56
137	482.32	311	70.28	480	88.30
138	53.17	312	48.86	481	397.30
139	188.60	313	21.39	484	1,558.22
140	91.79	316	2,159.09	485	30.44
141*	62.27	317	237.13	489	289.23
142*	252.40	318	109.27	490	165.29
144*	288.37	320	1,201.71	492	1,688.64
145	159.16	321	644.73	496	144.23
146*	2,264.62	322	382.55	497	184.50
147	1,173.18	323	282.52	498	258.07
149	67.32	324	151.19	499	135.10
150	215.82	325	1,020.44	500	177.65
151	98.36	327	702.29	503	121.43
153*	3,290.07	330	445.82	505	243.88
154*	347.40	332	164.90	506	197.38

Вкладки зібрані в усіх класах
Життєвого Забезпечення 259,897.31Вплати вкладок
Акцидентного Забезпечення

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
1	4.40	156	17.50	346	101.35
6	48.00	157*	31.50	347*	39.85
10	10.50	158	115.30	349	44.70
11	19.15	161	14.00	350	3.20
14	28.20	162	5.40	352	9.20
15	47.40	164	40.15	353*	57.05
16	24.45	168	5.85	360*	59.70
17	17.15	170	34.50	361*	13.45
19	37.00	172*	61.70	362	33.10
20*	9.20	173	55.70	367	86.15
22	45.10	174	162.80	368	9.20
		175	12.80	371	27.30
25	143.60	180	20.20	372	6.50
27	23.05	183	80.10	374*	14.00
32	95.80	184	2.50	375	40
34	37.60	191*	16.20	380*	28.00
36	20.20	192	4.80		
37	17.50	200	86.60	385*	109.90
39	9.20	202	18.40	387*	2.45
42	16.10	205*	14.00	395	24.40
44*	22.05	206	35.10	399	70.60
47	64.90	209	13.20	401	27.60
50	2.45	214	66.45	402	54.50
51	20.05	216*	50.40	403	13.00
55	13.50	219*	19.55	407	79.05
57	31.50	220	8.15	408	22.55
59	17.10	221	37.30	409	6.50
62	2.45	226	11.00	416	63.70
66	2.45	230	70	418	21.50
70	15.05	231	52.55	421	36.00
75	2.80	233*	78.15	422	16.35
76	46.50	234	17.95	423	9.20
78	21.85	235	3.35	424	20.85
81	22.45	240	107.60	427*	56.40
82	39.10	242	25.75	430*	46.05
83*	132.70	245	44.55	432*	66.00
88	54.45	248	2.55	434	96.45
90	20.55	251*	160.60	437	54.55
93	6.50	253	2.95	439	15.00
94	60.95	257*	3.00	440	23.35
96	8.80	259	14.80	442	58.85
99	2.45	261	4.30	443	1.35
101*	6.30	266	36.85	444	41.15
102	17.05	269	16.60	445*	11.00
105	50.40	270	10.35	448	44.70
106*	48.90	271	23.55	450	2.45
108	85	277	105.10	451	38.50
112	20.20	282	5.65	456	14.45
114	19.00	290	9.20	458	45.05
116	12.65	291	53.45	459	10.05
120	10.90	292	26.50	460*	14.00
123	14.00	293	62.10	461	7.20
124	1.70	301	14.70	462	26.00
125	36.10	303	48.00	464*	27.40
127	69.10	305*	44.60	465	44.95
130	46.20	307	18.40	468	7.20
131*	3.10	316	11.00	469	7.80
137	12.20	317	19.55	471*	68.70
138	3.30	320	53.45	472	44.45
139	2.50	325	9.20	473	20.20
142	4.75	327	8.00	474	6.90
144*	6.50	332	2.45	484	10.30
146*	140.85	334	39.00	489*	7.15
147	50.30	336	38.50	490	6.50
150*	6.65	337	31.20	492*	32.30
151	20.20	339	17.50	497	20.80
153*	16.40	341	6.30	498	4.80
154	13.10	345	2.90	500	1.10

Вкладки зібрані в класі
Акцидентного Забезпечення 6,255

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1984 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ ПО ОКРУГАХ
У ЛИПНІ 1984 Р.

Ч.В.	Організатор	Приймає у липі	Сума забезпечення	Разом у 1984 р.
Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	2	\$10,000	2АДД 11
143	Анна Манушак	2	10,000	1АДД 6
Разом		4	\$20,000	3АДД
Округа БАЛТИМОР				
15	С. Іванців	1	\$5,000	2
34	Л. Блонарович	3	53,000	11
320	І. Малко	1	3,000	12
Разом		4	\$56,000	
Округа БОСТОН				
307	Д. Галонжа	1	\$5,000	1АДД 8
Округа БОУФАЛО				
127	Марія Гаравус	3	\$15,000	3АДД 7
360	Й. Гаврилюк	4	20,000	4АДД 22
Разом		7	\$35,000	7АДД
Округа ЧІКАГО				
22	Олена Олек-Скерт	2	\$10,000	2АДД 13
106	А. Іванюк	1	2,000	6
220	Е. Блідий	1	10,000	4
221	М. Карачевський	1	1,000	12
301	П. Врублівський	3	6,000	4
379	В. Семків	1	1,000	16
452	Наталія Шуя	2	10,000	2АДД 2
Разом		11	\$40,000	4АДД
Округа КЛІВЛЕНД				
233	Тетяна Сіленська	1	\$2,000	1
291	Віра Напора	1	2,000	5
346	Я. Фішер	5	25,000	2АДД 10
364	В. Бредун	2	2,000	2
Разом		9	\$31,000	2АДД
Округа ДЕТРОЙТ				
82	Ольга Марущак	2	\$10,000	2
94	Р. Татарський	2	2,000	13
183	Д. Кошильовський	5	21,000	4АДД 22
292	Степа Федик	2	10,000	2АДД 18
Разом		11	\$43,000	6АДД
Округа ДЖЕРЗІ СІТІ				
25	Квітка Стецюк	3	\$3,000	21
170	В. Білик	3	45,000	1АДД 9
171	Степа Раш	2	20,000	4
Разом		8	\$68,000	1АДД
Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	1	\$5,000	2
Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	5	\$13,000	2АДД 20
448	М. Перейма	3	3,000	5
473	Віра Баніт	1	2,000	11
Разом		9	\$18,000	2АДД
Округа НЬЮАРК				
27	Н. Олесницький	1	\$45,000	8
142	М. Маркович	1	1,000	4
172	В. Осадчук	1	1,000	3
Разом		4	\$52,000	
Округа НЬЮ ГЕЙВЕН				
277	С. Кравець	2	\$4,000	2
350	Т. Фінів	1	1,000	2
Разом		3	\$5,000	
Округа НЬЮ ЙОРК				
158	Емілія Саноцька	2	\$2,000	6
200	І. Пригода	3	11,000	1АДД 8
361	І. Яремчук	1	3,000	1
450	Евстахія Мілянчик	1	1,000	8
489	М. Шпетко	2	2,000	5
Разом		9	\$19,000	1АДД
Округа НІАГАРА (Канада)				
458	Д. Пиш	1	\$1,000	14
Округа ПАССЕЙК				
42	І. Бліха	1	\$5,000	1АДД 28
Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	Меланія Льюренс	2	\$23,000	2
353	Дарія Орхівська	1	5,000	2
372	Софія Лонишин	3	13,000	2АДД 7
Разом		6	\$41,000	2АДД
Округа ФІЛАДЕЛЬФІЯ				
32	В. Янів	2	\$10,000	1АДД 3
83	С. Гавриш	1	1,000	15
105	Й. Ракочий	1	1,000	2
162	Д. Федорічук	3	7,000	1АДД 5
163	Т. Дула	1	1,000	7
173	П. Шерба	1	5,000	1АДД 8
216	І. Олешинський	4	4,000	4

231	В. Пастушок	12	24,000	3АДД	60
	С. Гавриш	1	1,000		7
237	М. Крика	1	30,000		7
239	В. Винницький	1	5,000	1АДД	5
268	Е. Барилка	1	5,000	1АДД	3
269	Христина Фуга-Гербеги	2	25,000	1АДД	12
352	Я. Шербак	4	20,000	4АДД	9
362	Ф. Петрик	1	2,000		2
375	П. Тарнавський	1	1,000		14
424	В. Трипункенко	1	1,000		3
Разом		38	\$133,000	13АДД	

Округа ПІТТСБУРГ					
24	С. Шур	1	\$1,000		1
96	Н. Драпала	1	3,000		4
276	С. Іванницький	1	1,000		3
Разом		3	\$5,000		

Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	1	\$1,000		13
316	В. Гавриляк	3	12,000		23
Разом		4	\$13,000		

Округа СКРЕНТОН					
123	С. Голик	1	\$1,000		4
406	Н. Мартинюк	1	1,000		2
Разом		2	\$2,000		

Округа ШАМОКІН					
1	Ю. Поліняк	2	\$10,000		3
2	Моніка Писарчик	1	2,000		1
78	І. Петрунько	1	2,000		3
164	Т. Бутрей	11	42,000	7АДД	18
242	Й. Чабан	2	8,000		10
333	Марія Боберська	1	1,000		1
Разом		18	\$65,000	7АДД	

Округа СИРАКЮЗІ-ЮТИКА					
38	С. Гонза	1	\$3,000		2
39	І. Пиндус	2	2,000		4
121	Естер Фатюк	10	26,000		10
271	І. Чопко	1	5,000		8
Разом		14	\$36,000		

Округа ТОРОНТО (Канада)					
49	С. Вовк	2	\$20,000		2
407	В. Шаран	3	58,000		34
460	А. Ковальчук	1	1,000		1
Разом		6	\$79,000		

Округа ТРОЙ					
13	П. Шевчук	1	\$6,000		9
57	М. Савків	1	1,000		9
88	В. Квас	3	3,000		6
	Стефанія Гаврилюк	2	2,000		
Разом		7	\$12,000		

Округа ВІЛКС БЕРІ					
29	Ольга Милишак	1	\$1,000		1
223	І. Гринчишин	2	2,000		2
Разом		3	\$3,000		

Округа ЯНГСТАВН					
230	Аннабеля Боровницька	4	\$11,000		5
348	Марія Макар	8	26,000	4АДД	8
Разом		12	\$37,000	4АДД	

НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

368	А. Маринюк	3	\$56,000	1АДД	9
-----	------------	---	----------	------	---

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИПНІ 1984

Ч.	Округа (сезон)	Число Відділу	Число Членів	Приймає чл. у липні	Разом у 1984 р.	АДД
					члени	не суму

Округи Пенсильванії						
Філадельфія	40	370	38	200	\$734,000	56
Піттсбург	18	120	3	42	114,000	10
Шамокін	18	100	18	54	238,000	22
Алентавн	14	70	4	35	314,000	20
Скрентон	6	20	2	14	39,000	6
Вілкс Берн	8	20	3	18	58,000	10
Разом	104	700	68	363	\$1,497,000	124

Округа Мериленду						
Балтімор	8	50	5	32	\$477,000	9

Округи Нью Йорку						
Нью Йорк	32	280	9	59	\$183,000	17
Сиракюзи-Ютика	14	100	14	39	112,000	7
Рочестер	10	90	4	48	127,000	5
Трой	8	90	7	31	88,500	12
Бомфало	8	60	7	31	141,000	12
Разом	72	620	41	208	\$651,500	53

Округи Нью Джерзі						
Ньюарк	19	150	4	51	\$246,500	18
Джерзі Сіті	10	115	8	58	313,000	18
Перт Амбой	12	100	6	29	119,000	15
Пассейк	5	40	1	35	169,000	15
Разом	46	405	19	173	\$847,500	66

Округи Ілліной, Мішиген і Огайо						
Чикаго, Іллі.	32	310	11	106	\$498,000	29
Детройт, Міш.	20	170	11	69	299,000	27
Клівленд, Огайо	21	180	9	33	112,000	8
Янгстаун, Огайо	9	40	12	17	97,000	4
Разом	82	700	43	225	\$1,006,000	68

Округи Нової Англії						
Нью Гейвен, Конн.	16	100	3	22	\$33,500	1

Бостон, Масс.	6	35	1	13	32,000	4
Вунсакет, Р. Ай.	6	25	—	22	151,000	6
Разом	28	160	4	57	\$216,500	11

Округи Західних Стейтів Америки						
Центральна	6	30	—	—	—	—
Міннеаполіс, Мінн.	6	50	1	10	\$59,000	—
Ст. Луїс, Мо.	4	20	—	—	—	—
Разом	16	100	1	10	\$59,000	—

Необ'єднані Відділи в Америці						
21	80	3	23	\$154,000		1

Округи Канади						
Торонто, Онт.	22	200	6	69	\$430,000	12
Монреаль, Квеб.	7	60	9	46	183,000	14
Ніагара, Онт.	10	70	1	47	298,000	25
Захід Канади	14	70	—	6	62,500	—
Разом	53	400	16	168	\$973,500	51

ЗАГАЛЬНА СУ

В ЕДМОНТОНІ... (Закінчення зі стор. 1)

В розмові із д-ром М. Суховерським довідуємося, між іншим, що це він, який вже довго працює в громаді, організував в Едмонтоні та в Ріджайні відділи УН-Союзу, яких тут доволі мало.

Ось найбільше славний „едмонтонець“, адвокат Петро Саварин, канцлер університету і голова Секретаріату СКВУ, посвячує нам кілька годин часу, щоб показати свою резиденцію в університеті і разом з дружиною гостити в університетському клубі. Знаходиться час говорити і про громадські справи і про успіхи на університеті. Поділяємо особисту подяку принца Чарльза і запросили до Лондону (бож це принц дістав почесний докторат з рук канцлера П. Саварина), десятки знімків з різних урочистостей та дістаємо в подарунок цікаву книжку про університет Альберти, з окремою присвятою.

Ось збирається поимомі літа та горять ціла група пластуни в Пластовому Домі, щоб привітати нас зі справжньою пластовою дружбою і гостинністю. Тут, здається, єдине місце, де не відчуваємо різниці у способі життя та різниці у проблемах виховання пластової молоді. Слухаючи їхніх проблем та думок масмо враження, що ми перенеслися на кілька годин до Нью Йорку. Але ні, вже після дев'ятої вечора виходимо до спільної знімки на яскрий ще город і це нам пригадує, що ми в Едмонтоні, де сонце куди пізніше заходить...

І світить воно тепло, як вечірньою порою сидимо у затишному городі С. і Я. Скрипників та гуторимо щиро, хоча майже кожний з присутніх з іншого міста, а то й іншої країни. Під впливом того тепла, навіть діловий у розмові з нами в Інституті проф. Манойлі Лу-пул розтав видимою та слу-хасмо, як разом із господарем співає стару та добре відому галицьку пісеньку: „В гаю зеленім раз зімнов, ягідки він збирав...“

І летиться це проміння цілими пригортами через скляний дах до Дому Опіки

Дім Легіслатури в Едмонтоні.

Скелясті гори з льодовиком у світлі сонця.

св. Михайла та заграєв своїм теплом поморщені обличчя його мешканців, що привітливо до нас усміхаються.

І трається на мозолистій руш „залізного українця“, коли він пропасає нас біля свого дому, в часі, коли в Нью Йорку вже давно темна ніч.

І кидає довгими годинами свої проміння на широкі лани збіжжя, що тут у просторах Альберти доспіває щойно осінню.

І освічує холодні клаптики снігу та льоду на вершках Скелястих Гір, які нам показує у довгий мандрівці авто наш водій та органі-

затор нашої подорожі Ігор.

Так, в Едмонтоні літом пізно заходить сонце і дає можливість мешканцям довше набирати в себе його тепло та обдаровувати ним щедро приїжджих зі сходу.

Проф. М. Тарнавецький...

(Закінчення зі стор. 1)

лиці стейту Мінас Герайс, в Бразилії. У групі спеціалістів, що складалася з чотирьох осіб, був проф. Михайло Тарнавецький.

Проф. М. Тарнавецький відповідає за дві головні технологічні ділянки: транс-порцію електричної енергії, в основному з кінтовини Амазон при допомозі прямого або змінного струму високого вольтажу; послання всіх електричних сіток, які ще й досі там пра-

цюють по різних районах і навіть стейтах індивідуально, в одну ефективну систему.

У зв'язку з цим у Федеральному університеті в Белью Горізонте проф. Тарнавецький прочитав два курси та провів низку семінарів. Учасниками курсів були професори університету та практикуючі інженери з енергетики.

Повернувшись з Бразилії проф. Тарнавецький поїхав на міжнародну конференцію у Парижі, де проводив технологічно-дослідніми нарами міжнародної дослідної Групи ч. 14, яку він очолює.

АДВОКАТСКА КАНЦЕЛЯРІЯ ПАТРИЦІ КОТИК-ЗАЛІСКО

558 Summit Avenue
Jersey City, N.J. 07306
(201) 795-0933

- Розводи
- Подружні судові справи
- Заключення купна (closing)
- Непорозуміння між домовласником і покупцем
- Автомобільні випадки (accidents)
- Особисті пошкодження
- Праці і судові справи
- Тестаменти

Член New Jersey and New York Bars

ДАРОМ ПОРАДИ

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб всен і зубів, Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER
630 5th Avenue, Room 1803
New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(212) 459-0111

ПО'ЯВИВСЯ НОВИЙ ТВІР ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

Заходом Української Музичної Фундації
вийшла з друку

КАНТАТА „ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ“ на слова Володимира Сосюри.

Кантата для мішаного хору, сопрана і баритона в супроводі фортепіано.

Визначні композитори і музикологи фініли кантату дуже прихильно.

Обкладинку зготував БОГДАН ТИТЛА.

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку.

Твір у сумі 10 дол. можна набути в книгарні „СВОБОДИ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Іван Кедрин ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Ціна: \$21.25 з пересилкою

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС

ОКРУГА ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в Чикаго, Ілл.

впаштовує

в неділю, 30-го вересня 1984 року
у О'Гейр Вестін готелі, Чикаго, Ілл.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди
90-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

У ПРОГРАМІ:

Промови: д-р І. ФЛІС, головний предсідник УНС

ГЛ'ОРІЯ ПАШЕН, заступниця головного предсідника УНСОюзу

ХРИСТИНА ЛІПЕЦЬКА, мецо-сопрано з Дітройту

Майстер церемонії — д-р МИРОН КУРОПАСЬ

Під час бенкету д-р ІВАН ФЛІС вручить першу річну нагороду УНСОюзу сенаторові ЧАРЛЗОВІ ПЕРСІ

довголітньому приятелю американських українців за його підтримку для українсько-американських прагнень і змагань, виявлених протягом багатьох років.

Квитки на імпрезу в продажі у секретарів Відділів УНС в Чикаго і Ракфорді

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ

Мілена Рудницька НЕВИДИМІ СТИГМАТИ

Ціна: \$16.25 з пересилкою

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

ПОВІСТІ УВАГА! ОПОВІДАННЯ!

Вийшла друком у В-зі „СВОБОДА“ цього 1984 року нова книжка

автора Петра Балея

ПАН

ПОВІСТІ та ОПОВІДАННЯ
(друге видання, доповнене)

Книжка формату 5 1/2" x 8 1/2" — має 279 стор., м'яку обгортку. За своєю мовою, формою, стилем і висловами — твір оригінальний і цікавий.

Ціна: 10.00 дол. з пересилкою.

Покупці зі стейту Нью Джерсі при замовленні книжок зобов'язані додати до відповідної суми ще 6% стейтового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Вакаційні катехизації у пластових і суміському таборах молоді

Впродовж цілого місяця липня ц. р. наша таборуюча молодь на „Вовчий Тропі“ в Іст Четтемі, Н. Дж., на „Новому Соколі“ біля Баффало Н. Й., на „Бобрівці“ біля Гартфорду, Конн., та в Елленвіллі, Н. Й., не лише переводили свої літні ферії на дозвіллі, але й відбували також навчання із українських предметів, катехизму і обряду. За релігійну частину літніх зайнять відповідалними були Сестри Службинні із Епархіяльного Центру Релігійного Навчання, а саме: Сестра Кларя Голяк і Сестра Вернара Хрунік. Їм допомагали Сестри зі Словтебургу Евтимія і Розалія. В навчанні молоді були також затрунені і питомі богослови — диякон Іван Каша і Кирило Ангелов, семінарист із Риму, Духовний опіку подавали і Св. Літургії та інші Бого-служення служили для таборян отці Роман Чолій та Олександр Кенез.

Навчання відбувалося в дозвілній атмосфері, вільності на свіжому повітрі серед мальовничої природи.

Науки подавано у приступний спосіб та зрозуміло для дитвори, так що учасники вислухали їх залюбки, радо сприймали та охоче засвоювали. Всі вони збагатили своє знання поданими предметами, а тим скріпили свою любов до Бога, до нашої Святої Української Католицької Церкви та до славного минулого України і її народу.

Вільний від призначених зайнять час учасники і вчителі проводили біля ватр розімно забавляючись, спікання, а також народні пісні, а також пописувалися, артистично виконуючи сценки-одноактівки.

Завершивши ці навчання серед природи в товаристві своїх ровесників наші юні пластуни і суміські розіхалися домі з серцями, повними вдячності до своїх вчителів-виховників, а зокрема до священників — о. Романа Чолія, о. Олександра Кенеза, диякона Івана Кашака та Сестер Кларі Голяк, Вернари Хрунік і їхніх помічників Сестер Евтимії і Розалії.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНОЗНАВСТВА

СВ. П.

МАРІЇ з БАЧИНСЬКИХ ЗЕЛЕНОЇ

пластової сеньорки, члена куреня „Ті що греблі рають“, визначної громадянки, співзасновниці і довголітнього члена Управи Патронату,

яка відійшла у вічність 29-го червня 1984 року.

200.00 дол. — Зелена Ольга, дочка.

100.00 дол. — Пежанський Михайло і Любова.

60.00 дол. — Демків Юрій і Володимир.

По 50.00 дол. — Борис Євген і Олена, Бошко Андрій і Оксана, Винників Дарія, Гарух Богдан і Ярослав, Гаврилук Орест і Анна, Закладський Тарас і Оксана, Зелений Юрій і Ніна, Зелена-Сандфорд Анна, Комарницький Ігор і Оксана, Миндюк Богдан, Слободян Ярослав.

Разом \$600.00

По 30.00 дол. — Бігус Мирослав і Марія, Веселовська Ольга, Голод Марія і Харитя, Зорич Ярослава, Нагіт Іван, Дарія і Орися.

Разом \$150.00

По 26.00 дол. — Коренець Ганна.

По 25.00 дол. — Боднар-Соломон Омелан і Марта, Борис Надія, Борис Юрій і Надя, Вжесневський Роман і Ірина, Ганкевич Теодозія, Ганкевич Петро і Янина, Ганкевич Аскольд і Рома, Горохованка Антоніна, Гуцулик Ераст, Гуля Богдан і Неоніла, Закладська Ніна, Зелена Анна, Зелений Ігор і Анита, Зелений Ростислав і Ірина, Дараван Юрій і Дарія, Курис Юрій, Левницька Віра, Лисобей Христина з родиною, Лучків Володимира, Мончак Мирон і Богдана, Н. Н., о. Паньків Дмитро, Попадюк Марія, Савик Оксана, Субельний Орест і Марія, Ференцевич Юрій і Христина, Франів Іван, Хабурський Омелян, Чорний Нестор, Щука Ярослав, Марія, Софія і Андрій, Яців Богдан і Янина.

Разом \$775.00

по 20.00 дол. — Базилевич Христина, Боднарчук Лідія, Бубела Петро, Бугель Андрій і Галія, Бригдлер Іванна, Ващук Марта, Велигорський Ігор і Богдана, о. Ганкевич Роман і Ольга, Ганкевич Марта і Віра, Голватий Мирон і Наталія, Грабович Роман і Ірина, Джулинський Орест і Таня, Елвія Ярослав, Зелена Дарія, Голік Степан і Дарія, Комарницька Марія, Косевич Ганна, Кузь Володимир, Кривинюк Василь і Орися, Липутта Ярослав, Левницька Іванна, Левницький Ярмо і Дарія, ЛУКЖ церква св. Миколая, Маланчик Віра, Максимець Василь і Марія, Мармаш Люба, Маруничка Дмитро, Мрич Роман і Ніна, Мудрик Марія, Набережна Марта, Навроцький Юрій і Христина, Олесь Марія, Онисчук Богдан і Таня, Паленко Василь, Палій Лідія, Паук Галина і Рома, Пеленська Марія, Пенчук Леонід і Ганна, Перфецький Лев і Марія, Прокіпчук Вадим і Володимира, Радь Василь, Смерчинська Уляна, Соколик Ярослав і Оксана, Спира Юзек і Марта, Стасів Ксенія, Старосольська-Любович Уляна, Стечура Ольга, Тарнавецький Омелян і Олександра, Туркевич Володимир з родиною, Федейко Ольга, Хомак Олександр, Храплива Марія, Цибильський Михайло і Дарія, Чарка Богдан і Віра, Шкільник Ілля, Шкляр Олена, Юник Богдан, Юник Микола і Галина, Янішевський Василь.

Разом \$1,180.00

По 15.00 дол. — Костецька Віра з родиною, Максимів Осипа, Сахрин Володимир і Марія, Спольська Марія.

Разом \$60.00

По 10.00 дол. — Бабій Юрій, Баєр Петро, Бачинський Володимир і Емілія, Білик Софія, Болюбаш Христина, Буцик Степанія, Ващук Василь, Вітер Михайло, Винницька Ярослава, Горбань Мирослав і Марія, Горохованка Марія, Генік-Березовський Степан і Марія, Держко Олександр і Галина, Джулгей Іван, Джулгей Олександр, Дичок Уляна, Дуваля Ірина, Дуда Зенон, Заставний Ярослав, Зінак Микола і Ольга, Зобнік Омелян і Віра, Іванушів Боженя, Кейс Віталія і Таня, Кеца Олександра, Коваліч Роман і Олександра, Копач Роман і Олександра, Комарницька Наталія, Кушнір Омелян, Лижник Богдан, Лисляк Богдан і Марія, Ломага Роман і Ярослав, Лялюк Богдан, Мармаш Ганна, Микитюк Рома, Манастирський Іван, Мармаш Степан і Марія, Мойсяк В., Мох Іванна, Негрн Марія, Павлишин Марія, Проць Володимир і Ольга, Реплякський Григорій і Марія, Реплякська Марта, Романець Степан і Степанія, Сокольський Остап і Зоряна, Сороча Кука, Пендзев Богдан і Люба, Татарський Зенон і Христина, Терлецький М. Юрій, Тесля Іван і Юлія, Туркевич Степанія, Турко Ярослава, Чайківська Марія, Юрчук Віра, Яківич Любомир і Степанія, Ячик Петро.

Разом \$560.00

По 5.00 дол. — Генік-Березовський Роман і Дарія, Елішевська Ольга, Калимо З. А., Копач Юрій, Ліщинська Я., Ліхач Юстин.

Разом \$30.00

Всього \$3,741.00

Patronat — NTSH, Sarcelles

16 Bracondale Hill Rd., Toronto, Ont. M6G 3P4 Canada

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої НАЙДОРОЖЧОЇ МАМИ, БАБУСІ І ПРАБАБУСІ

бл. п.

АНТОНІНИ МАШТАЛЕР

і в пам'ять НАЙДОРОЖЧОЇ БАТЬКА
У СОРОК СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

ІВАНА МАШТАЛЕРА

та в ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої НАЙДОРОЖЧОЇ

ДРУЖИНИ, ДОНЬКИ, СЕСТРИ, ТЕТІ,
СЕСТРИНКИ І БРАТОВИ

бл. п.

ОЛЬГИ МАШТАЛЕР

відправляється

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

з ПАНАХИДАМИ

в суботу, 29-го вересня 1984 року

в наступних церквах:

св. Юра в Нью Йорку, Н. Й., о год. 8:30 ранку;

Непорочного Зачаття ПДМ в Дітройті, Миш., о год. 7-й веч.

св. Володимира Вел., в Ютиці, Н. Й., о год. 7-й ранку.

Просимо Рідних і Знайомих згадати наших Дорогих Покійних у своїх молитвах.

РОДИНА

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Дорогого

ЧОЛОВІКА, БАТЬКА

І ДІДУСЯ

бл. п. д-ра

АЛЕКСАНДРА

МАРИТЧАКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

у вівторок, 2-го жовтня 1984 року, о годині 8:30

в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремк, Миш.

Рідних, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

МАРІЯ — дружина

АЛЕКСАНДЕР — син з дружиною і дітьми

В ДЕСЯТУ НЕЗМІННО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Незабутнього

МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНУ

бл. п. інж.

ІВАНА ЯМРОЗИКА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.

в неділю, 30 вересня 1984 р., о год. 10-й ранку

Про молитви за спокій душі Дорогого Покійника просять

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

УПОКІОВСЯ В БОЗІ О. ПРОТОПРЕСВІТЕР МИХАЙЛО ЯРОШ

Дня 2-го вересня 1984 р. Б. з волі Всевисшнього відійшов

у Вічність на 75-му році життя Декан Філадельфійського

Деканату, Член Ради Митрополії УПЦеркви в США і

настоятель церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Честері, Па.

бл. п. о. Протопресвітер

МИХАЙЛО ЯРОШ

У невимовному смутку і жалю, Отці Філадельфійського Деканату УПЦеркви, складають глибоке співчуття Вдові по

Покійному — паніматці Марії Ярош, та ласкаво просять всіх

Отців нашої Церкви помолитися за спокій Душі Покій

ЗАВІЩАННЯ

(Закінчення зі стор. 3)

Прислуховуюся до Голосу Господнього, що говорить: „Я-Альфа і Омега, початок і кінець, хто сить і хто був і хто приходить, Вседержитель“ (Одр. 1,8). І я, як колісний Іван, „брат наш і спільник у скорботі й у царстві і в терпінні в Ісусі“ (Одр. 1,9), провіщаю вам тасмично того, що бачу і що має наступити.

Бачу Церкву-дочку вашої української Церкви на різних континентах землі. Раз святить вони як зорі, то знову блискотять як блискоті вогниці... Тому до них мовлю Слово.

До Церкви-дочки, найближчої до морозної Полярії кличу: „Знаю твої діла, що ти змінити ти, ні гарячий. Якби ти змінити був, або гарячий... Бо кажеш: Багатий я, і розбагатів, і в нічому потреби не маю... То ж будь ревний і покійся“ (Одр. 3,15-17, 19).

Перед моїм зором виникає сусідня Церква-дочка в країні, що вітає пришедець монументом, символом свободи і місто-колицю свого родження і росту назвала „Братньою любов'ю“. В ній також колиця, де родилась і росла перша дочка української Церкви-Матері за морями. Благотворити тебе Голосом Господнім: Христос дав тобі „ключ до життя і до владі“ (пор. Іс. 22, 22-25; Одр. 3,7), ключ до смерті і аду“ (Одр. 1,18), „знаю твої діла...“ І всі пізнають, що я полюбив тебе; якщо ти збережеш „слово терпіння мого, то і я тебе збережу від години спокую, що має прийти на вселенну...“ (Пор. Одр. 3, 8-10). Не спокійся, отже, а будь оборонцем невірних і терплячих Твоєї Церкви-Матері! Будь живим свідком братолюб'я!

На півдні бачу очима своєї душі молодшу Церкву-дочку, на континенті, що його благословляє з приморської гори Спаситель — Христос. Благословляю і я тебе, смиренна, як твій праобраз, Церкву-дочку! Слухай Голосу Господнього, що несеться до тебе: „Знаю твоє горе і твою вбогість, а в тім ти багата... Будь вірна до смерті і дам тобі вінець життя“ (пор. Одр. 2, 9-10).

З відважністю мислю про Церкву-дочку на землі антиподів і в молитві передаю їй Голос Господній: „Знаю діла твої і любов, і віру і службу, і терпеливість твою...“ (Одр. 2, 19).

Ти, хоч за морями така далека, та вузлами духа і серця така близька до Церкви-Матері! Благословляю тебе і молю: Витривай у вірі батьків, в любові до братів своїх, у служінні Церкви-Матері своїй! І нагородою для тебе нехай буде „зірка досвіта“, (Одр. 2, 28), яку дасть тобі Господь.

З болістю у серці споглядаю на Церкву-дочку в Альбоні. Не говоримо ж тобі більше, бо бачу свою кончину. Та коли голос мій, голос Голоси Української Церкви не доходить до твоїх верхів і не зворушував їхнього сумління, тоді послухай Голосу Того, „хто має меч двосічний гострий: Знаю де живеш — там, де трон сатани: І держиш ім'я мове, і не зрієш віри мові... Але маю проти тебе трох, бо там є у тебе ті, що держаться ученья Валаама, який навчав Валака кинути камінь спотикання перед синами Ізраїля... Покаяйся, отже...“ (Одр. 2, 12-14; 16).

Зі свого горба, неначе зі скелі Патмосу, гляджу на Церкву-дочку в країнах доколя мене, на старому континенті. Молюся за неї, яку розорують кордони і розділюють заслони, а Голос Господній мовить до неї: „Знаю твої діла... Ніби жива, а мертва ти. Будь чуйною і укріпленою решту, що йі скоро померти, бо я не знайшов твої діла завершеними перед Богом моїм... Згадай, отже, як прийняв і слухав, збережи і слухай, збережи і покійся...“ (Одр. 3, 1-3).

І серед отих видін, що виникають перед моїми очима, бачу престолний град Київ на моїй рідній Землі. На прощання мовлю до нього словами Одровення: „Знаю діла твої і труд таїї і терпеливість твою, і що не можеш переносити злих; і ти випробував тих, що зуть себе апостолами, а не с ними, і знайшов їх ложними: І терпеливість... мавши, і страдав ради імені мого, і не знімався...“ (Одр. 2, 2-3). То ж Голос Господній звістує тобі: „Звигну світський тай...“ (Одр. 2, 5). А я, твій Син, прощаю тебе: „Світись, світись“, наш Єрусалиме, і встанеш у древній славі твоїй!

Табір на „Новому Соколі“

Цього літа успішно відбулися пластові табори юнацтва і новачків на оселі „Новий Сокол“ в Норд-Каліне, Н. Й., в дні від 7-го до 28-го липня. Залишилося чимало таборів, крім адміністративного персоналу, було 57 юнаків, 60 юначок, понад 40 жовтодізників у новачках таборів і 26 виховників. Число було більше ніж у попередніх роках і тому вимагало більшої праці і уваги виховників. Адміністратори оселі і пластові виховники, бувають, не мали надзвичайних труднощів і виконували свої обов'язки бездоганно, за що пізніше одержали загальне призначення від КПС і вдоволення батьків тих дітей, що таборували.

Всі табори були під опікою і наглядом пл. сен. Ярослава Пришляка, який заслуговує собі серед пластової молоді за його довгі роки праці та організації Пласту загальнонавчальне псевдо „Братчик Славо“, він був також командантом новачкового табору. Юнацькі табори проводили ст. пл. Роман Полішук і ст. пл. Наталка Шпічка.

Програми таборів були різноманітні, включали територію гри й змаг, гутірки-інструктажі, плавання, спортивні змагання. Виховники дбали про те, щоб шоденні табори зайняття були доповнені співом й танками, прогулянками й ваннами, які молоді дуже хочуть приймати. Одною із важливіших імпрез було свято Івана Купала, а головною атракцією тоді були вечірні феєрверки, майстерно влаштовані „басейниками“-інструкторами.

Під час другого тижня таборів оселя влаштовує традиційний „День Пластуна“. Це дводенна відкрита імпреза для батьків і приятелів з показом різних пластових вмістей, впорядку, дефілад, народних танців і співу, атлетичних змагань і плавання. „Велика Ватра“ звичайно присвячена нашим культурно-історичним подіям. Цього року святочну ватру було присвячено борцям УПА.

Табори відбувалися дві більші прогулянки, одну територію пішки до найближчої річки, віддаленої приблизно на 8-9 миль, а другу, розривкову, відбито автобусами. Юнацькі табори відвідали відоме в ньюйоркському штеті розривкове місце Деріс-Лейк, а новачки відвідали Марін Ленд на канадському боці Ніагари.

„День Розвідувача“, під час якого старші юнаки і юняки перебрали на себе функції виховників і провідників табору, був добре зорганізований і приніс велику користь у вихованні молодечих характерів. На протяжні три тижні таборів пластові молоді мали змогу злати різні іспити практичного пластування, фізичної вправності, атлетики і волевого рятування.

Слід згадати також розвагові спортивні змагання у „софт-бол“ поміж таборними виховниками і змагання копаного м'яча „пластової булани“ проти американської дружини зі сусіднього містечка в Норд-Каліне.

Табор відвідали крайовий командант юнацтва Юрій Тарасюк, також й інші члени Крайової Пластової Стратегії. Комісія КПС у спільній зустрічі з управою Оселі „Нового Сокола“ вис-

Оце мов видіння, Дорого мов Духовне стадо, переповідаю вам і передаю вам як Напуття у вашому паломничанні!

Не був би я люблячим батьком і добрим пастирем, якщо б прибував своїх найближчих трудівників. Це ті духовні отці, монахи і сестри-монахині, які апродождж мого перебування на острівському острові творили мою духовну родину. Вони слухали мене, як батька, вони тримали разом з мною, вони служили мені, їхньою Пастирів, своїм знанням, своєю невтомною працею, вони молилися за мене і разом з мною, вони огортали мене своєю любов'ю; вони помагали мені і клопоталися за мене, коли я знімався на старості літ. Вони ділили зі мною мою радість і мій біль, вони помагали мені нести важкий хрест „Візнь Христа ради“ Зі шмирою батьківського серця дякую вам і благословляю вас своєю неміжкою десницею! І молю Всемогучого Бога, в Трійці Святій єдиного, щоб Дух Святий вас освятчував і просвічував, зберігав і окрилював у вірному служінні своїй рідній Українській Церкві!

Поховайте мене в нашому Патріаршому Соборі Святої Софії, а як воплотиться наше видіння і встане на волі наша Свята Церква і наш Український Нарід, занесіть мою домовину, в якій спочину, на рідну Українську Землю і покладіть її у храм Святого Юра у Львові, біля гробниці Слуги Божого Андрея. Вмираю і відходжу з цього світу, як той, кого він, Сл. Бл. Митрополит Андрей, Глава нашої Церкви, властою своєю покликав на Екзарха Великої України. Якщо так буде воля Божя і бажання Українського Божого ладу, складіть мою домовину в підземеллях оновленого Собору Святої Софії. В підземеллях Київської тюрми мене довгими роками мучили, коли був живим, в підземелльній гробниці оновленого Собору Святої Софії Київської спокійно спочив би я, бувши плоттю амвремлі!

Поховайте, Браття і Діти мої, та „кріпиться в Господі в силі кріпости Його. Зодгайніться в усе оружжя Божє, щоб ви могли стати супротив хитрої диявольської. Бо наша боротьба не є проти крові і плоти, але проти начальств і властей, проти правителів тьми віку цього, проти піднебесних духів злоби. Ради цього прийміть усе оружжя Божє, щоб ви змогли протистояти в день лютий і, все довершивши встояти. Станьте, отже, оповашіть байдужість і зодгайніться в броню правди, і обувши ноги в готовість благовістувати миру. А над усе, прийнявши щит віри в якій зможете вигасити всі стріли лукавого. І прийміть шолом спасення, і меч духовний, що є „Глагол Божий“ (Еф. 6, 10-17).

„Сидячи на саянах на дорожні в далечині...“ молитву мовлю до нашої Небесної Заступниці і Владчиці, Богородиці — Приснодіви: Прийми під свій Могутній Покров нашу Українську Церкву і наш Український Нарід!

Благодать Господа Нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами! Амінь!

†Смирненний Йосиф
Патріарх

Внизу поміщуємо фото із закінчення Завіщання з власноручним дописом Патріарха Йосифа.

Внизу поміщуємо фото із закінчення Завіщання з власноручним дописом Патріарха Йосифа.

„Волошки“...

(Закінчення зі стор. 1)

року. Завданням ансамблю є плекати і розвивати українську танцювальну культуру. „Волошки“ в дуже короткому часі стали відомою мистецькою одиницею на північному сході ЗСА і Канади, де вони з успіхом і багатократно виступали. Цієї весни ансамбль „Волошки“ відбуде виступи в Клівленді та Дітроїті. Тепер ансамблем керує Олександр Граур, що є його мистецьким керівником та Софія Януш, яка є також солісткою ансамблю. В репертуарі „Волошок“ є сорок танців укладу переважно цих двох визначних хореографів.

„Волошки“ з великим успіхом виступали 10-го серпня на відомому Українському Фестивалі в Нью-Джерсі, у репрезентативному концерті у Робін Гуд Делл.

Ансамбль „Волошки“ нещодавно відбуде вибір нової Управи на концертній доповіді 1984-1985 року. До Управи увійшли: Річард Де Сіна, голова; д-р Річард Гурей, заступник голови; д-р Ігор Кунаш, секретар; Томас Джелетт, скарбник; Люїза Граур Де Сіна, фінансова референтка; Ева Безушко, голова костюмового комітету; і Віра Хомик, референтка здобування нових членів. Ці три члени нової Управи ансамблю є також провідними танцюристками ансамблю.

Іван Кедрин
ЖИТТЯ — ПОДІЇ
— ЛЮДИ

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРІ
Ціна: \$21.25 з пересилкою
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% штатного податку.
СЗВОБОДА
BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Віктор Мішалов у Лос Анджелесі

Дев'ятого вересня о 3-й год. по полудні в залі Українського Культурного Центру Осередку при вул. Мелроуз 4315, мав початися концерт бандуриста-віртуоза Віктора Мішалова, який, повертаючись з Канади в Австралію, зупинився в Лос Анджелесі, сконтрактувавшись з великим любителем співу й музики, священником Ст. Галиком-Голутком, що відразу заходився влаштовувати концерт.

О 3-й год., як звичайно, концерт не міг початися, а лише о 3:30. Оце Галик-Голутка промовив коротко до зібраних, — не дуже чисельних, — декілька речень про особу бандуриста Віктора Мішалова, після чого на сцену вийшов 24-літній бравий молодівець з концертовою бандурою в руках, готовий служити громаді. Залом дружно вибухла оплесками; видно було, що Віктор Мішалов вже самозадоволено займав каліфорнійців. Панотечу у короткому слові зазначив, що програму заповідатиме сам гість.

І ми почули: першою точкою буде „Верховино“. Більшості зібраних відома ця пісня, так би мовити, славетна карпатської краси-природи. Але що чудово мелодію Мішалов на своїй бандурі так філігранно опрацював, розвинув варіаціями, що зачарував слухачів. Другою точкою була також популярна народна мелодія „Ой, не ходи, Грицю“, та кож омузичена бандурою Мішалова і так само поплотью звуками. До речі, хоч, може, й випадково, але вийшло дуже „по-собоїницьки“ „Верховино“ репрезентує мелос українського заходу, а „Гриць“ — українського

сходу.

Наступна пісня — „Львівські фрагменти“ муз. Григорія Кистото, а за нею — дума „Плал невольників“. Тут вже до звуків бандури приєднався чистий і сильний з якимсь справді епічним забарвленням бас виконавця. Дуже вартісна, імпозантна ця річ. Поруч із останньою піснею першої частини програми — „1933 рік“, про голод, текст Ол. Веретенська, муз. Л. Гайдамаки, це дві, можна сказати, коронні речі з репертуару Віктора, в яких говорять не лише бандура, а й голос бандуриста. Шоправда, до цих обох пісень слід додати ще „Думу про Маруся Богуславку“, яку концертант зумисно помістив у середині другої частини.

У другій частині В. Мішалов виконав інструментальну перлину Г. Кистото „Гомін степів“, одну річ з європейської класики „Паскалія“ Генделя і проспівав дві жартівливі пісні (третя „Ти сказала прийдти, прийдти“ виконана „на-біс“). „Чи я, мамо, недоріс?“ і „Три діти“.

Останньою була популярна австралійська пісня „Вальсінг Матильда“ в муз. обробці В. Мішалова. Гарна річ і гарна бандурна інтерпретація її В. Мішаловим. Накінець скажемо загально: вдало була програма концерту і висока майстерність виконання справили незабутнє враження на слухачів, що були в залі УКО.

В особі Віктора Мішалова українська громада діаспори має першорядну мистецьку одиницю, яка заслуговує не лише на моральну, а й всебічну матеріальну підтримку.

Анатоль Юрник

Концерт найменших на Союзівці

Леся і Катруся Дурбаківні

Союзівка. — У літньому сезоні відбувається на Союзівці багато успішних виступів нашої молоді не тільки в кінці тижня, але й серед тижня. Завдяки шасливій обставині, що на Союзівці перебувало багато дітей, 15-го серпня ц. р. влаштовано дитячий концерт пісень, музики, танців, деклямацій, діалогів. Виступало біля 30 дітей, між ними Марта й Ганна Палажани з Клівленду. Однак, найбільше сподобалися публіці наші найменші „співачки“ — Леся (4 і півроку) і Катруся (2 і півроку) Дурбаківні, доні інж. Івана Романа й Марусі Дурбаків з Ремзеса, Н. Дж. Вони проспівали своїми милими голосочками давню пісню „Карі очі“, що їх

навчила їхня бабуся П. Саднишча. Леся тримала в руках гучномовець, вони обидві співали до нього так, що їхні голоси чути було на великій залі „Веселки“. Вони дістали найбільше оплесків. Вікні Леся не знала, що робити з гучномовцем і кинула його на сцену, що викликала загальний сміх. Ці дітвочки вміють співати багато наших пісень, і вони ще не раз виступлять на Союзівці.

Це дуже гарний почин, варто його продовжувати в найближчому сезоні, бо він притягне багато наших найменших, їхніх батьків і рідню на Союзівку.

Співоблавець

ВАСИЛЬ ФЩУН

ВАСИЛЬ ФЩУН
ВАСИЛЬ ФЩУН
ВАСИЛЬ ФЩУН

Увага! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ
ЗБІРКА ПОЕЗІЙ
Обкладинка роботи мистця БОГДАНА ТИТЛИ
74 сторінки
Ціна: \$4.90 з пересилкою
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% штатного податку.
ЗАМОВЛІТИ:
СЗВОБОДА
BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ЮРЕЧКІВ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юра в Чикаго, Іл., помер 8-го серпня 1984 року на 91-му році життя. Нар. 15-го листопада 1892 року в Мельниці, Україна. Членом УНС став 1942 року. Похорон відбувся 10-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

Ісеп. Осип БАКАЙ, член УНС Відд. 430-го Т-ва „Дністер“ у Філадельфії, Па., помер 8-го серпня 1984 року на 87-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину, невістку і дві доньки, правнучку і дальшу родину. Похорон відбувся 10-го серпня 1984 року, на цвинтарі Пречистої Діви Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Кінігницький, секр.

МИХАЙЛО ТЕРЛЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 348-го, в Янгеві, Огайо, помер 7-го червня 1984 року на 72-му році життя. Нар. 19-го березня 1912 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Ірену Шарон і Марію Анну Кол та сина Михайла. Похорон відбувся 9-го червня 1984 року на цвинтарі Пайн Вю у Воррен, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ЕВДОСІЯ РИМАР, член УНС Відд. 220-го ім. св. Петра і Павла в Чикаго, Іл., померла 13-го червня 1984 року на 77-му році життя. Народилася в Україні. Членом УНС стала 1967 року. Залишила у смутку сина Фреда і Андрія з родиною і шість внуків. Похорон відбувся 16-го червня 1984 року на цвинтарі св. Воскресіння в Джастис, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ ЖОВНІРІВ-ГОЛОВАТА, член УНС Відд. 153-го ім. Л. Мишуги у Філадельфії, Па., померла 16-го червня 1984 року на 84-му році життя. Нар. 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку дочку Любу та брата. Похорон відбувся на цвинтарі Окленд у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
І. Скіра, секр.

РОМАН ГЛАДУН, член УНС Відд. 316-го Т-ва УНДім в Рочестері, Н.Й., помер 24-го квітня 1984 року на 83-му році життя. Нар. 1901 року в селі Черне, пов. Рогатин, Україна. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дочку Віру Голдман. Похорон відбувся 27-го квітня 1984 року на цвинтарі в Саттемттоні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АННА СЕНЬКІВ, член УНС Відд. 129-го ім. Тараса Шевченка в Клівтоні Гайтс, Па., померла 5-го травня 1984 року на 83-му році життя. Нар. в селі Вязиця, пов. Ярослав, Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку сина Богдана, Емілія і Володимира. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АННА СЕНЬКІВ, член УНС Відд. 129-го ім. Тараса Шевченка в Клівтоні Гайтс, Па., померла 5-го травня 1984 року на 83-му році життя. Нар. в селі Вязиця, пов. Ярослав, Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку сина Богдана, Емілія і Володимира. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
М. П. Отрок, секр.

Володимир Барагура
МЕЧ І КНИГА
Історичні оповідання для молоді
Ілюстрації П. Андрусєва і М. Михалевича.
Ціна 7.00 дол. з портом.
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 6% штатного податку.
СЗВОБОДА
BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПЕЛАГІЯ КОРОВНИК, член УНС Відд. 14-го Т-ва УСВТ „Січ“ в Ньюарку, Нью-Дж., померла 8-го грудня 1983 року на 72-му році життя. Нар. 1911 року в селі Почино-Софіївка, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Леоніда, дочку Лідію і Любу Бодрук. Похорон відбувся 12-го грудня 1983 року на цвинтарі в Лос-Гатос, Каліфорнія.

Вічна Йому Пам'ять!
М. П. Отрок, секр.

СЕМЕН ГАВРИЛИШИН, член УНС Відд. 397-го ім. св. Ольги у Філадельфії, Па., помер 26-го січня 1984 року на 81-му році життя. Нар. 1903 року в селі Микитинці, пов. Станіслав, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку сина Михайла, Романа і дочку Марію Розу з родиною. Похорон відбувся 31-го січня 1984 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

АНТОН СКИРЧУК, член УНС Відд. 320-го Т-ва Пресв. Тройці, помер 10-го серпня 1984 року на 24-му році життя. Нар. 1960 року в Балтиморі, Мд., членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку батьків Петра і Рут і трьох братів Петра, Романа і Мірона. Похорон відбувся 14-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Малко, секр.

Д-р ЛІЛІА АНДРУСЬКА, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра“ в Дітроїті, Мич., померла 10-го серпня 1984 року на 75-му році життя. Нар. 1909 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишила у смутку дружину Марію, братову Тетяну зі сном Андрієм та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавік Брук, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

БОГДАНА ТАРНАВСЬКА, член УНС Відд. 316-го Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н.Й., померла 11-го серпня 1984 року на 64-му році життя. Нар. 1920 року в Бучачі, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишила у смутку сина Ореста і Ігора. Похорон відбувся 14-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АННА САВИЦЬКА, член УНС Відд. 373-го Т-ва „Сестер Любоми“ в Ст. Луїсі, Мо., померла 11-го серпня 1984 року на 89-му році життя. Нар. 23-го листопада 1894 року в Мадярщині. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку доньку Стеллу Фабік і сина Михайла. Похорон відбувся 14-го серпня 1984 року на цвинтарі Мавит Кармел в Беллвіллі, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослава Вільямс, секр.

РОЗШУКИ

Бл. п.
ІВАН БАБІЙ
директор Української Академічної Гімназії в 1934 р. загинув трагічно. Членів його родини, Юго б. учеників або когось, хто міг би дати докладні відомості про померлого, прошу про відповідь на адресу:
THEODORE G. WANIO
112 Devon Dr.
Clearwater Beach, FL 33515
Tel.: (813) 663-1716

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568